

แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

วราภรณ์ เหมกุล

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการอาชีวศึกษา)
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

THE MOTIVATION OF STUDENTS STUDYING IN THE CAREER AND
TECHNOLOGY LEARNING STRAND IN HIGHER SECONDARY
SCHOOL AT RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
DEMONSTRATION SCHOOL

WARAPORN HEMAKUL

A THESIS PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
(VOCATIONAL EDUCATION MANAGEMENT)

2017

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐาน
อาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ชื่อผู้เขียน นางวราภรณ์ เหมกุล

สาขาวิชา การจัดการอาชีวศึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. สืบพงษ์ ปราบใหญ่ ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยะ ศักดิ์เจริญ

รองศาสตราจารย์อุไร สุทธิรัมย์

มหาวิทยาลัยรามคำแหงอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร. สืบพงษ์ ปราบใหญ่)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ร.ท. ดร. ทวีศักดิ์ รูปสิงห์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สืบพงษ์ ปราบใหญ่)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อุไร สุทธิรัมย์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยะ ศักดิ์เจริญ)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐาน
อาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ชื่อผู้เขียน นางวราภรณ์ เหมกุล

ชื่อปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การจัดการอาชีวศึกษา

ปีการศึกษา 2560

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์ ดร. สืบพงษ์ ปราบใหญ่ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยะ ศักดิ์เจริญ
3. รองศาสตราจารย์อุไร สุทธิรัมย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและทำการเปรียบเทียบแรงงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร และด้านปัจจัยการเรียนรู้ การสอน จำแนกตามเพศ ระดับชั้น อายุ เกรดเฉลี่ย การประกอบอาชีพ และรายได้ของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนทั้งสิ้น 300 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามเป็นแบบมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การทดสอบค่าที่ (t test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 4 ด้าน พบว่าสูงสุด คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมา ด้านปัจจัยทางด้านการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะของสถาบัน และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศ อายุ เกรดเฉลี่ย การประกอบอาชีพ และรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีอายุระหว่าง 15-17 ปี เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท/เดือน มีแรงจูงใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นจำแนกตามระดับชั้น พบว่า มีแรงจูงใจโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

Thesis Title The Motivation of Students Studying in the Career and
Technology Learning Strand in Higher Secondary School
at Ramkhamhaeng University Demonstration School

Student's Name Mrs. Waraporn Hemakul

Degree Sought Master of Education

Field of Study Vocational Education Management

Academic Year 2017

Advisory Committee

1. Dr. Suebpong Pabyai Chairperson
2. Asst. Prof. Dr. Piya Sakcharoen
3. Assoc. Prof. Urai Suttiyam

In this thesis, the researcher studies and compares the motivation of students studying in the Career and Technology learning strand in higher secondary school at Ramkhamhaeng University Demonstration School (RUDS) in four aspects. These aspects are personal reasons; institutional characteristics; curriculum characteristics; and instruction and study factors as classified by the demographical characteristics of gender, year of study, age, mean (*M*) grade point average (GPA), parental occupation, and parental income.

Using survey research methods, the researcher selected a sample population consisting of 300 higher secondary school students enrolled at RUDS.

The research instrument was a five-rating scale questionnaire couched at the reliability level of 0.95.

Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of percentage, mean (*M*), and standard deviation (SD). In hypothesis testing, the researcher employed a *t* test technique and the one-way analysis of variance (ANOVA) technique.

Findings are as follows:

1. At the highest level, the reasons for studying in the Career and Technology learning strand, were personal reasons. Next in descending order were instruction and study factors and institutional characteristics. The aspect of curriculum showed the lowest *M*.

2. In comparing the students as classified by the demographical characteristics of gender, age, grade point average (GPA), parental occupation, and parental income, results were as follows:

There were slightly more female students than males. They studied at the Matthayom Sueksa Five level and were between the ages of fifteen and seventeen, while their *M* GPA was 3.00 or higher. Their parents owned business with an average monthly income of 30,001-40,000 baht. Overall, there were no differences in motivation with a single exception. As classified by year of study, it was found that there were differences overall in motivation at the statistically significant level of .05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์ ดร. สืบพงษ์ ปราบใหญ่ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุรเดช ลำราญจิตต์ รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุภารัตน์ พิษะธรรมวรากุล รองศาสตราจารย์อุไร สุทธิแย้ม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยะศักดิ์เจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เรือโท ดร. ทวีศักดิ์ รูปสิงห์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบและให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แนวทางอันเป็นประโยชน์ เพื่อปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ที่กรุณาตรวจสอบและแก้ไขคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ อาจารย์ศีกฤทธิ์ ศิลาสาย และคณาจารย์ในภาควิชาการศึกษาต่อเนื่องและอาชีวศึกษา ที่ให้กำลังใจและให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จด้วยดี รวมถึงขอขอบคุณนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกคน ที่ตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ พี่ ครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยห่วงใยและให้กำลังใจ ตั้งแต่เริ่มศึกษาจนกระทั่งวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นแหล่งให้เรียนรู้ชีวิตและสังคมของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งนี้เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษาสำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน

วราภรณ์ เหมกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(8)
สารบัญตาราง	(11)
สารบัญภาพประกอบ.....	(15)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	8
สมมติฐานของการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	14
สถาบันโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	64
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	65
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	69
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	69

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	72
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักเรียน ที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและ เทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	75
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและ เทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	82
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
สรุปผลการวิจัย.....	98
การอภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	102
ภาคผนวก	
ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	104
ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	106
บรรณานุกรม.....	112
ประวัติผู้เขียน	121

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนจำแนกตามชั้นปี	66
2 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี	67
3 จำนวน และร้อยละข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียน เรื่องแรงงูใจ ของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและ เทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ ระดับชั้น อายุ เกรดเฉลี่ย อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง	73
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจของนักเรียนที่เรียน สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นรายด้าน	75
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจของนักเรียนในการเรียน สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเหตุผลส่วนตัว เป็นรายข้อ	76
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจของนักเรียนในการเรียน สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านคุณลักษณะ ของสถาบัน เป็นรายข้อ	77
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจของนักเรียนในการเรียน สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร เป็นรายข้อ	79

8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงใจของนักเรียนในการเรียน สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านปัจจัยการเรียน การสอน เป็นรายชื่อ	81
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงใจของนักเรียนในการเรียน สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ.....	82
10	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นแรงงใจของนักเรียนในการเรียน สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้น ..	83
11	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมจำแนกตามระดับชั้น	85
12	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมจำแนกตามปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถาบัน	85
13	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมจำแนกตามปัจจัยด้านคุณลักษณะของหลักสูตร	86

14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมจำแนกตามปัจจัยการเรียนการสอน.....	87
15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียน สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ.....	87
16 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ	89
17 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายด้าน	89
18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง	91
19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง ด้านเหตุผลส่วนตัว	92
20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	93

21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร.....	94
22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง ด้านปัจจัยการเรียนการสอน	95
23 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	96

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
1 ทฤษฎีลำดับขั้นตอนของความต้องการของ Maslow	42
2 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของ Alderfer	47
3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการศึกษาในปัจจุบันเป็นการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล ในสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัด สภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542ก, หน้า 2-5) หรืออาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนา คนให้เป็นมนุษย์ที่มีปัญญา มีคุณธรรม มีความสามารถที่จะพัฒนาตนเองและสังคม ให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ อันเป็นกำลังแรงงานสำหรับการพัฒนา ประเทศชาติ

มนุษย์จึงเป็นศูนย์กลางหรือแกนกลางของการพัฒนาทุกส่วนซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและอื่น ๆ ซึ่งนำมาเกื้อหนุนให้เกิดการพัฒนา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้โลกเต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารและ เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว บุคคลที่มีสื่อต่าง ๆ ครอบครองจะสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วได้สัมผัสและแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้มากกว่าบุคคลอื่น ๆ โอกาสใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ อันเนื่องมาจากเหตุผลหรือข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ความยากจนหรืออยู่ในพื้นที่ห่างไกล ช่องว่างของการเรียนรู้ รับรู้ข่าวสารจะไม่เกิดขึ้น ในกลุ่ม คนที่เทคโนโลยีสารสนเทศขับเคลื่อนไปไม่ถึงวิถีชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงไปมาจากอิทธิพลของกระแสโลกาวิวัฒน์ เชื่อมโยงให้โลกเป็นหมู่บ้าน

เดียวกันโดยระบบคมนาคมสื่อสารและสารสนเทศ สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพราะสืบเนื่องมาจากด้านปฏิวัติการคมนาคม การสื่อสาร ทำให้โลกสามารถติดต่อ เชื่อมโยงกันได้ในช่วงเวลาอันรวดเร็ว โลกจึงมีขนาดเล็กลงในเชิงความรู้สึกและ เชิงจิตวิทยา

นอกจากกระแสโลกาวิวัฒน์แล้วยังมีกระแสของท้องถิ่นนิยม และวัฒนธรรมนิยม เกิดขึ้นในสังคมไทย มีการรื้อฟื้นวัฒนธรรมพื้นบ้าน ภูมิปัญญาการรักษาไว้ซึ่ง ขนบธรรมเนียมของคนในวัฒนธรรมกลุ่มน้อยในประเทศ ส่วนระดับชาติก็อาจจะมี การส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติให้เป็นจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของชาติ คนไทยรับรู้ข้อมูล ข่าวสารได้อย่างกว้างขวางขึ้นโดยเทคโนโลยีสารสนเทศได้นำเสนอโอกาสทางเลือก ใ้บุคคลเรียนรู้และรู้ข้อมูลได้อย่างต่อเนื่องตามความสนใจของตนเอง ในอนาคตบุคคล จะแสวงหาแนวทาง และความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จะเกิดจากการจัดการศึกษาที่ดี ในสถานศึกษา โดยเรียนจากสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาที่นำเสนอความรู้หลากหลาย และเรียนจากสิ่งที่เป็นจริงในสังคม การศึกษาที่ดีจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ภารกิจของการศึกษา คือ การสร้างประชากรที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติ รัฐบาลได้กำหนดความสำคัญของการ ศึกษาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ฉบับสรุป มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรม ที่แสดงออก เช่น มีวินัย ประหยัด มีความเอื้ออาทร เกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ตลอดชีวิต รักประเทศ รักชาติ ภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษา สิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รังเกียจการทุจริต และต่อต้านการซื้อสิทธิ ขายเสียง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553, หน้า 15) การศึกษาในปัจจุบัน ได้พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง

ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานกฤษฎีกา, คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดแนวการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการ ศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา-แห่งชาติ, 2542ข, หน้า 13-14)

1. ความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคม โลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ความรู้ทักษะและทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

4. ความรู้ทักษะและทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

5. ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข
การจัดการอาชีวศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ
สถานศึกษาของเอกชนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการ
ปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นทำเป็นรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ให้สถานศึกษา
จัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากการพัฒนาของผู้เรียนความประพฤติการสังเกต
พฤติกรรมการเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปกับการเรียนการสอน
ตามความเหมาะสมแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ-
การศึกษาแห่งชาติ, 2542ข, หน้า 12-15)

พัฒนาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
เป็นเยาวชนที่มีอายุ 12-18 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นอยากรู้ อยากเห็น และเป็นวัยที่ต้องการ
อิสระภาพ เป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อหากไม่ได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษอาจจะ
หลงทาง และออกนอกวงจการศึกษา อาจเป็นปัญหาของสังคมต่อไป ดังนั้น นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็คือ วัยรุ่น กรมสามัญศึกษาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาอันประกอบไปด้วย 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ช่วงชั้นที่ 4) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งตรงกับคำว่า Adolescence ในภาษาอังกฤษ
มีความหมายว่า เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม
(ปลุก พรมรัตน์, 2545, หน้า 10)

หลักสูตรแกนกลางของการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นผู้ที่มี
ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพและเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์
ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็น
แนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถ
ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเพียงพอ และมีความสุข โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ
(สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1)

การเรียนวิชาการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐาน ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพ และเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถแข่งขันในสังคมไทยและสากล เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างตามเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสุข โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารและค้นหา ข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนำเสนองาน และใช้คอมพิวเตอร์สร้างชิ้นงาน หรือโครงงาน เข้าใจแนวทางสู่อาชีพ การเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมกับอาชีพ มีประสบการณ์ในอาชีพที่ถนัดและสนใจและมีคุณลักษณะที่ดีต่ออาชีพ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย-รามคำแหง พุทธศักราช 2514 กำหนดให้มีคณะศึกษาศาสตร์ และได้รับอนุมัติจาก สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ขึ้นเป็น โรงเรียนสาธิตรามคำแหง (มัธยม) เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติการทางด้านศึกษาศาสตร์ และ เป็นที่ฝึกอบรมทางวิชาการแก่เยาวชน ในปัจจุบันโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จากข้อมูลเบื้องต้นที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่จะศึกษาเรื่องแรงจูงใจของ นักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษา ตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุง การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. เพื่อเป็นสถานปฏิบัติการในสาขาวิทยาศาสตร์
2. เพื่อเป็นสถาบันวิจัย ทดลองและค้นคว้าทางด้านวิทยาศาสตร์
3. เพื่อสาธิตการเรียนการสอน และการบริหาร โรงเรียนแก่นักศึกษาในทางวิทยาศาสตร์ ครู และผู้บริหารการศึกษา
4. เพื่อเป็นสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อบรมกุลบุตรธิดาให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติอันดีงาม เพื่อเป็นพลเมืองของชาติในอนาคต

บริหารหลักสูตรตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติทุกฉบับภายใต้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และในปีการศึกษา 2547 นี้ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เริ่มประกาศใช้หลักสูตรใหม่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับพุทธศักราช 2542 โดยยึดหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2546, หน้า 4)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กำหนดภาคเรียนในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งเป็นภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ใช้เวลาภาคละ 18 สัปดาห์ กำหนดเปิดและปิดภาคเรียนให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยรามคำแหง สำหรับภาคฤดูร้อนถือเป็นภาคพิเศษจะจัดให้มีการเรียนการสอนหรือไม่ก็ได้

กำหนดวันและเวลาเรียน

เรียนทุกวันตามปกติ (วันจันทร์-ศุกร์) เว้นวันหยุดราชการ

เวลาเรียน ตั้งแต่ 08.30-16.10 น. วันละ 7-8 คาบ

คาบละ 50 นาที รวมสัปดาห์ละ 35 คาบ

การบริหารงานวิชาการอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่ในการวางแผน และควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด การวางแผนงานวิชาการจะต้องพิจารณาพร้อมทั้งกำหนดทักษะที่จำเป็นของผู้เรียน ความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับตลอดจนถึงวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอนผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จะต้องกำหนดวิธีการสอนที่เหมาะสมให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอนให้ได้ผลดีที่สุด การเลือกวิธีการสอนของครู-อาจารย์ ควรพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. วัยของผู้เรียน
2. ความสามารถและประสบการณ์ของผู้สอน
3. เนื้อหาสาระของวิชาที่สอน
4. วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการเล็งเห็นความสำคัญของผู้เรียน ที่ไม่สามารถเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คอมพิวเตอร์ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-ศิลป์ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-ชีววิทยา แผนการเรียนคณิตศาสตร์-อังกฤษ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาฝรั่งเศส แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาญี่ปุ่น แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาจีน แผนการเรียนภาษาไทย-สังคม-ภาษาอังกฤษ แผนการเรียนภาษาไทย-สังคม-ญี่ปุ่น แผนการเรียนภาษาไทย-สังคม-จีน แผนการเรียนภาษาไทย-สังคม-ศิลปะ แผนการเรียนภาษาไทย-สังคม-ศิลป์ (โสต) แผนการเรียนภาษาไทย-สังคม-ธุรกิจ เพื่อให้ผู้เรียนที่ไม่สามารถเรียนแผนการเรียนต่าง ๆ ที่ไม่ถนัดได้ เป็นการแก้ปัญหาการถูกออกหรือลาออกก่อนจบการศึกษาตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดไว้

แผนการเรียนทุกแผนการเรียนมีความสำคัญเท่ากันทุกแผนการเรียน เมื่อผู้สอนใช้วิธีสอนด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีการปฏิบัติหรือการทดลองฝึกงาน ในสถานประกอบการการสอนของครูอาจารย์จะมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาได้จัดทำคู่มือการสอนและแนะนำให้ครู-อาจารย์ใช้คู่มือการสอน จะเป็นแนวทางในการสอน ซึ่งประกอบด้วยแผนการสอนที่มีรายละเอียด จัดเป็นขั้นตอนของความรู้และประสบการณ์ ตั้งแต่เริ่มจนถึงบรรลุตามจุดหมายของการศึกษาการใช้คู่มือการสอนที่ถูกต้อง และเหมาะสมจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถเห็นความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนได้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

แนวทางในการจัดทำคู่มือการสอนไว้ ดังนี้

1. ประชุมครู-อาจารย์ที่สอนแต่ละรายวิชาเพื่อหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันที่จะช่วยปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารายวิชาของตนให้ทันสมัยและได้ผลดี

2. อธิบายและอภิปรายกันอย่างชัดเจนถึงประโยชน์ของการจัดทำ และการใช้คู่มือ
3. ร่วมกันพิจารณาถึงประสบการณ์ของครู-อาจารย์แต่ละคนที่จะรับผิดชอบรายวิชาต่าง ๆ ตามคู่มือ
4. ร่วมกันพิจารณาและวางแผนตามคู่มือ ในเรื่องต่อไปนี้
 - 4.1 พิจารณาและวางแผนสถานที่ เวลา และความถี่ของการเรียน
 - 4.2 ปรับปรุงตารางสอน แผนภูมิของสายงาน
 - 4.3 ออกแบบและจัดทำประมวลรายวิชา
5. กำหนดให้ครู-อาจารย์ได้เตรียมและปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้
 - 5.1 แผนการสอน
 - 5.2 จัดลำดับและขั้นตอนของบทเรียน
 - 5.3 จัดทำข้อเสนอแนะ
- 6.หารือและวางแผนการใช้คู่มือการประเมินผล คำแนะนำการใช้ในเรื่องต่อไปนี้
 - 6.1 ทำสรุปย่อข้อความที่ต้องการในการสอนบทเรียนแต่ละเรื่อง
 - 6.2 ประเมินผลการสอนเป็นระยะ
 - 6.3 พิจารณาปรับปรุงแบบประเมินผลตามข้อเสนอ
 - 6.4 ประชุมเพื่อแนะนำการใช้คู่มือ
7. วางแผนเพื่อฝึกครู-อาจารย์ใช้คู่มือ และฝึกอบรมครู-อาจารย์ให้ปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพ
8. การพัฒนาหลักสูตรจะทำให้ได้หลักสูตรที่ดีเยี่ยมเพียงใดก็ตามจะไม่มีผลดีต่อการศึกษาเท่าที่ควร ถ้าไม่มีการพัฒนาการสอนด้วย การพัฒนาหลักสูตรและการสอนจะมีประสิทธิภาพ เมื่อมีการทำงานร่วมกัน ประสานงานกันในการวางแผนและปฏิบัติตามแผนระหว่างครู-อาจารย์ กับผู้บริหาร โรงเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

มีองค์ประกอบ 4 ด้านได้แก่ (1) ด้านเหตุผลส่วนตัว (2) ด้านคุณลักษณะของสถาบัน (3) ด้านคุณลักษณะหลักสูตร และ (4) ด้านปัจจัยการเรียนการสอน

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น อายุ เกรดเฉลี่ย การประกอบอาชีพ และรายได้ของผู้ปกครอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

2. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

5. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

6. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 898 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน โดยเทียบจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยมีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ($\alpha \leq$ ความเชื่อมั่น .95) และกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของนักเรียนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ เพศ ระดับชั้น อายุ เกรดเฉลี่ย อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยศึกษาองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านหลักสูตร และด้านปัจจัยการเรียนการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจ หมายถึง แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยปัจจัย หรือ ตัวแปร หรือตัวบ่งชี้ที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นโน้มน้าวจากแรงจูงใจให้บุคคลที่สำเร็จ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แรงจูงใจเป็นกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่กระตุ้นให้บุคคลมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานหรือกระทำบางอย่าง โดยมี เป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อสนองความต้องการของตนเอง หรือเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง ที่หน่วยงานต่าง ๆ ชุมชนต่าง ๆ หรือ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ต้องการให้หน่วยงานนั้น ๆ มีการพัฒนาในทางที่ดี เป็นไปตามเป้าหมาย และได้ผลลัพธ์เป็นที่พอใจ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ด้านได้แก่

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง ความต้องการของนักเรียนในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้รับประสบการณ์ใหม่

1.2 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนเห็นว่า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างจากโรงเรียนสาธิตอื่น ๆ เช่น ชื่อเสียง หลักสูตร การเรียนการสอน อาจารย์ บุคลากร ค่าใช้จ่าย เป็นต้น

1.3 ด้านหลักสูตร หมายถึง สิ่งที่คุณเรียนต้องเรียน ซึ่งตามที่โรงเรียนได้จัดไว้ตามจุดประสงค์ และจุดมุ่งหมาย การเลือก การจัดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ส่วนองค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย คือ (1) ความต้องการของผู้เรียน (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหา (4) ประสบการณ์การเรียนรู้ และ (5) การประเมินผล

1.4 ด้านปัจจัยการเรียนการสอน หมายถึง ความต้องการของนักเรียน ที่มีการฝึกภาคปฏิบัติ มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน

2. นักเรียน หมายถึง บุคคลที่ศึกษาในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

3. สถานภาพ หมายถึง สถานะของนักเรียนการเรียนสาระการเรียนรู้การทำงาน พื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่

3.1 เพศ หมายถึง เพศชาย และเพศหญิง

3.2 ระดับชั้น หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.3 อายุ หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุตั้งแต่ ตั้งแต่ 15-18 ปี

3.4 เกรดเฉลี่ย หมายถึง ระดับผลการเรียนของนักเรียนเกรดตั้งแต่ 1.00 ถึง

3.00 ขึ้นไป

3.5 ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดา หรือผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเรียน

3.6 รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา หรือผู้ที่อุปการะเลี้ยงดู

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางนักเรียนแรงงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว ควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนตามความถนัดตามความรู้ ความสามารถ โดยผู้บริหาร อาจารย์ ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการจัดอบรมหรือฝึกปฏิบัติ ตามประสบการณ์เพื่อให้ตรงกับความต้องการผู้เรียน

2. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยมีการฝึกจากประสบการณ์จริง ตามความถนัดและความสนใจ มีการนำนักเรียนไปศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่ หรือเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้

3. ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร ควรมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพราะจากการวิจัยพบว่า

หลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน เพื่อพัฒนาตนเองให้รู้จักการแก้ปัญหา และยอมรับกับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลตามสภาพของสังคมในปัจจุบัน และสามารถพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้นไปได้เพื่อนำไปใช้กับในระดับมหาวิทยาลัยต่อไป

4. ด้านปัจจัยการเรียนการสอน ควรมีการพัฒนาด้านวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์ โครงการสู่ชุมชนโดยการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาประยุกต์ในการจัดโครงการ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามูลเหตุ เรื่องแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียน
สาระการเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน-
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องประกอบการวิจัย
ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 1.1 ความหมายแรงจูงใจและการจูงใจ
 - 1.2 ความสำคัญแรงจูงใจ
 - 1.3 ประเภทแรงจูงใจ
 - 1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
 - 1.5 แนวคิดที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษา
 - 1.6 องค์ประกอบที่ด้านต่าง ๆ
2. สถาบันโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายแรงจูงใจและการจูงใจ

แรงจูงใจ (motive) มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า ดังนั้น คำว่าแรงจูงใจจึงมี
การให้ความหมายมาจากภาษาละตินที่ว่า Movere ซึ่งหมายถึง “เคลื่อนไหว” (move)
ดังนั้น คำว่าแรงจูงใจจึงมีการให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

Walters (1978, p. 218) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง “บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำ หรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรม ในลักษณะที่มีเป้าหมาย” กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผล ของการกระทำนั่นเอง

Loundon and Bitta (1988, p. 368) แรงจูงใจ หมายถึง “สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีความเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมายที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในสภาวะสิ่งแวดล้อม ซึ่งแรงจูงใจเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เป็นกลไกที่ไปกระตุ้นพลังของร่างกายให้เกิดการกระทำ
2. เป็นแรงบังคับให้กับพลังของร่างกายให้เกิดการกระทำ

การศึกษาพฤติกรรมของคน จำเป็นต้องศึกษาความเป็นมาของการแสดงออกของพฤติกรรม

แรงจูงใจจากการให้ความหมายของ Kidd (อ้างถึงใน ภัสรา จันโทมุข, 2542, หน้า 14) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า To Move หมายความว่า เป็นสิ่งโน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

ราตรี พัฒนรังสรรค์ (2542, หน้า 254) ได้ให้ความเห็นว่า แรงจูงใจ คือภาวะหรือองค์ประกอบที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อไปสู่จุดหมายที่ตนเองต้องการหรือผู้ทำการชักจูงกำหนด

สมยศ นาวิการ (2543, หน้า 28-29) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ คือ พลังที่ริเริ่มกำกับ และคำจูงพฤติกรรมและการกระทำส่วนบุคคล และเป็นกระบวนการทางจิตวิทยา ที่ให้ความมุ่งหมายหรือทิศทางแก่พฤติกรรม นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงคุณลักษณะพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ประการ คือ ความพยายาม ความไม่หยุดยั้ง และทิศทาง

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544, หน้า 153) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง องค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย

Woolfolk (อ้างถึงใน ชูชีพ อ่อนโคกสูง, 2546, หน้า 65) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังหรือสภาวะภายในที่กระตุ้นทำพฤติกรรมที่มีทิศทางด้วยความกระตือรือร้น มุ่งมั่นพยายามจนบรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

Mowen (อ้างถึงใน พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช, 2546, หน้า 4) ได้สรุปว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้น ซึ่งสภาวะนี้จะนำไปสู่พฤติกรรมที่จะบรรลุเป้าหมายของตนเอง ทั้งนี้ แรงจูงใจจะประกอบไปด้วยแรงขับ (drives) การกระตุ้นเร่งเร้า (urges) แรงปรารถนา (wishes) หรือความต้องการ (desires) ที่จะก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่นำไปสู่พฤติกรรมในที่สุด

Weiner (อ้างถึงใน พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช, 2546, หน้า 5) ได้ให้คำจำกัดความที่กระชับ แรงจูงใจ คือ สาเหตุที่ทำให้มนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ คิดและมีพฤติกรรมดังที่เขากระทำอยู่ นั้นหมายความว่า ไม่ว่าเราจะศึกษาแรงจูงใจในงานมุมใดก็ตาม ไม่ว่าจะได้จากการใช้หลักการทฤษฎีใดก็ตาม การศึกษาแรงจูงใจก็ยังคงเป็นการศึกษาว่าถ้ามนุษย์มี/พฤติกรรมเช่นนั้น ซึ่งความหมายนี้คล้ายกับ ชาร์เทน นอร์ท และเรย์ ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ คือ มุมมองของพฤติกรรมซึ่งเกี่ยวกับเป้าหมายที่ต้องการ เนื่องจากมนุษย์จะมีพฤติกรรมตามเป้าหมายของตนเอง

ณัฐตะวัน ตัญญะ (2547, หน้า 67) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งใด ๆ ที่กระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทางเพื่อไปสู่เป้าหมาย

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2547, หน้า 168) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่บุคคลคาดหวัง โดยสิ่งนี้อาจเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ความคาดหวังนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

วิไลรัตน์ แสงศรี (2548, หน้า 313) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นแรงที่กระตุ้นให้อิทธิยกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างมีเป้าหมาย และทิศทาง เพื่อตอบสนองความต้องการของตน

จันทร์านิ สงวนนาม (2551, หน้า 15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แรงจูงใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการ (needs) แรงขับ (drives) ซึ่งเกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ส่วนเครื่องล่อหรือสิ่งจูงใจ (incentives) เกิดจากการจูงใจภายนอก

ภารดี อนันต์นาวิ (2553, หน้า 36) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ คือสภาพการณ์ที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดง พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ในทิศทางที่ตนต้องการ ทั้งนี้เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนด

ศิริพงษ์ เสาภายน (2553, หน้า 18) ให้ความหมายว่า คำว่า แรงจูงใจ (motivation) มาจากภาษาละติน “Mover” แปลว่า เคลื่อน ดังนั้นความหมายจากรากศัพท์ที่แคบกว่า ที่นำมาใช้จริงตามการรับรู้ในองค์กร จึงมีความว่า “กระบวนการภายในของบุคคล แต่ละคนที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม และ ช่องทางที่จะทำให้องค์การได้รับผลตอบแทน

สรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานหรือกระทำบางอย่างโดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อสนองความต้องการของตนเอง หรือเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างที่หน่วยงานต่าง ๆ ชุมชนต่าง ๆ หรือ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ต้องการให้หน่วยงานนั้น ๆ มีการพัฒนาในทางที่ดี เป็นไปตามเป้าหมายและได้ผลลัพธ์เป็นที่พอใจ

ความสำคัญแรงจูงใจ

กิติ ตยัคคานท์ (2532, หน้า 121) กล่าวว่า ในการที่จะทำให้นุ้ษย์อยากทำงาน จะต้องมีการสร้างแรงจูงใจเพื่อเป็นลั้่งเร้า หรือกระตุ้นมนุษย์ให้เกิดความอยากที่จะทำงานเนื่องจากแรงจูงใจมีความสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ทำให้เกิดความสนใจ การเลือก และกำหนดให้ตนเองแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา
2. ทำให้เกิดพฤติกรรม เกิดพลังงาน เร้าให้มีกิจกรรม และ
3. นำไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมาย

ประยูรศรี มณีสร (2532, หน้า 35-71) กล่าวว่า แรงจูงใจมีส่วนช่วยส่งเสริมให้คนทำงานนั้น ๆ จนบรรลุถึงสำเร็จ และแรงจูงใจนี้จะเป็นลั้่งที่นำทางให้คนทำงานไปในแนวทางที่ถูกต้องหรือเป็นพฤติกรรมที่สนองตอบความต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากลั้่งเร้าภายในและลั้่งเร้าภายนอกก็ได้

อุบลรัตน์ เฟ็งสดี (2544, หน้า 53-58) กล่าวว่า แรงจูงใจมีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

1. ธรรมชาติของบุคคล มีผลต่อการเรียนรู้้นย่อมจะมีความแตกต่างกันออกไป ในแต่ละบุคคล สามารถพิจารณาในระยะละเอียดแต่ละชนิดได้ดังนี้ อายุ แรงขับ อารมณ์

ความตั้งใจ และความสนใจ

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อม จะมีผลทำให้แรงจูงใจในการเรียนรู้แตกต่างกัน ประกอบด้วยการตั้งเป้าหมาย การตั้งระดับความทะเยอทะยานในการเรียนรู้ การแข่งขัน และการเสริมแรง

จากความสำคัญแรงจูงใจที่กล่าวมาสรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นความรุ่มกที่อยากกระทำหรือความต้องการ โดยมีแรงกระตุ้นหรือแรงบันดาลใจทำให้พฤติกรรมที่มีทิศทางและมุ่งไปสู่เป้าหมายดังที่ตั้งไว้

ประเภทของแรงจูงใจ

สมทรรพ์ อติชาติบุตร (2541, หน้า 23) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจ (classification of motives) ตามลักษณะออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. แรงขับปฐมภูมิ (primary drives) เป็นแรงขับที่มีกำเนิดจากความต้องการทางร่างกาย และไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้ (unlearned) เช่น ความหิว และความกระหาย มักจะเรียกว่าแรงขับทางสรีรวิทยา (physiological drives) นอกจากนั้นอาจมีแรงจูงใจบางอย่างที่มีได้เกิดจากการเรียนรู้เช่นกัน แต่มีได้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยา เช่น ความรัก ความอยากรู้อยากเห็น การกระตุ้นความรู้สึกจากการสัมผัส (sensory stimulation) เป็นต้น

1.1 ความหิว (hunger) ร่างกายต้องการอาหารเพื่อการเจริญเติบโต อาหารจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต ความรู้สึกหิวจะแตกต่างกันไปในแต่ละคนและแต่ละเวลาสมองบางส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมของความหิวและการกินอาหาร ส่วนที่สำคัญที่สุด คือ Hypothalamus

1.2 ความกระหาย (thirst) น้ำเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับร่างกาย น้ำจะสูญเสียไปจากร่างกายในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางปอด ต่อมเหงื่อ และไต เมื่อมีการสูญเสียน้ำเกิดขึ้นจากร่างกาย จำเป็นจะต้องรักษาความสมดุลของน้ำและอิเล็กโทรไลต์ให้คงอยู่ Hypothalamus ซึ่งประกอบด้วยเซลล์ประสาทที่ไวต่อการสูญเสียน้ำมาก

1.3 แรงขับทางเพศและความเป็นมารดา (sex and maternal drives) เราเชื่อว่าแรงขับทางเพศและความเป็นมารดา (maternal behavior) เป็นแรงขับทางสรีรวิทยา เพราะว่าในสัตว์ที่ต่ำกว่าคน สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับฮอร์โมนในเลือด Androgens ซึ่งหลั่งออกมาจากอัณฑะ (testes) ของผู้ชายก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศแบบผู้ชาย Estrogens ซึ่งหลั่งออกมาจากรังไข่ (ovaries) ของผู้หญิงก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิง โดยปรกติความรู้สึกทางเพศในผู้หญิงจะมีมากเมื่อตอนไข่สุก และพร้อมที่จะเคลื่อนหรือเคลื่อนลงมาแล้วในมดลูก เมื่อมีกิจกรรมทางเพศระยะนี้อาจมีการตั้งครรภ์เกิดขึ้นในช่วงสุดท้ายของการตั้งครรภ์ จะมีฮอร์โมนตัวอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกับมีดัก (fetus) ในมดลูกกระตุ้นให้มี Prolactin จากต่อมพิทูอิตารี Prolactin ดังกล่าวจะกระตุ้นต่อมนม ทำให้มีนมหลั่งออกมาสำหรับเลี้ยงทารก Prolactin ยังมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมของความเป็นมารดาในแม่อีกด้วย

1.4 อุณหภูมิ (temperature) ร่างกายต้องการความอบอุ่น และความหนาวเย็นที่พอเหมาะ กล่าวคือ ไม่ร้อนและหนาวจนเกินไป อากาศร้อนจัดหรือหนาวจัดจะก่อให้เกิดการปรับตัวทางร่างกาย เพื่อให้อุณหภูมิคงที่และเกิดแรงจูงใจในการแสวงหาเครื่องนุ่งห่มตัวรับ (receptors) สำหรับอุณหภูมิอยู่ที่ผิวหนัง ส่วนศูนย์ควบคุมอุณหภูมิที่ไฮโปทาลามัส

1.5 การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด (avoidance of pain) ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงอันตรายต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย

1.6 ความอยากรู้อยากเห็นและการกระตุ้นความรู้สึกจากการสัมผัส (curiosity and sensory stimulation) ถ้าเรามองดูพฤติกรรมในแต่ละวันทั้งของคนและสัตว์จะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้มาจากแรงขับสรีรวิทยาที่เกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นและการกระตุ้นความรู้สึกจากการสัมผัส ตัวอย่าง คนเราต้องใช้ตามองหลายสิ่งหลายอย่างจนนับไม่ถ้วน หนังสือ รูปภาพ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ภูเขา การแข่งขันกีฬา รถยนต์ เสื้อผ้า และจุดสนใจอื่น ๆ บางครั้งเราต้องใช้พลังงานในกิจกรรมบางอย่าง เช่น การออกกำลังกาย การเล่นเกม การยกของ การเย็บเสื้อผ้า การเดินทาง และอื่น ๆ การจูงใจมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้อง มิฉะนั้นคนเราไม่ทำสิ่งเหล่านี้ แต่แรงจูงใจในกรณีเหล่านี้มิได้เป็นแรงทางสรีรวิทยาโดยตรง

1.7 กิจกรรมและการจัดแจง (activity and manipulation) แรงจูงใจบางอย่างมีกิจกรรมทางร่างกายและการจัดแจงเป็นประสงค์ ทั้งสัตว์บางอย่างเช่นหนูถีบจักร จะต้องถีบจักรให้มนุษย์อยู่เรื่อย สัตว์ชั้นสูงหรือคนชอบวุ่นวายหรือจัดแจงของบางอย่าง เช่น เด็กเล่นง่วนอยู่กับของเล่น บางคนก็ชอบจับฉวย หยิบโน่นจับนี่

1.8 แรงจูงใจเกี่ยวกับความสามารถ (competence motive) ถ้าเราแสวงหาหลักการในการศึกษาเรื่องขอความอยากรู้อยากเห็นและกิจกรรมต่าง ๆ เราอาจสรุปได้ว่ามีแรงจูงใจทั่วไปอย่างหนึ่งแฝงอยู่เบื้องหลัง สิ่งนี้คือแรงจูงใจสำหรับความสามารถ (motive for competence) ทั้งคนและสัตว์จะถูกแรงจูงใจโดยแรงขับอันนี้ให้รู้จักศักยภาพ (potentialities) ของตนเองอย่างเต็มที่และการกระทำดังกล่าวก็ก่อให้เกิดความพอใจด้วย

2. แรงขับทุติยภูมิ (secondary drives) เป็นแรงขับที่สลับซับซ้อนมากกว่าแรงขับปฐมภูมิ ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้ แต่บางทีก็ไม่ใช่แรงขับทุกอย่างถูกเปลี่ยนแปลงได้ (modified) โดยการเรียนรู้ทำนองเดียวกับแรงขับประเภทแรก บางทีเรียกว่าแรงจูงใจทางสังคม (social motives) หรือแรงขับทางจิตใจ (psychological drives) Morgan แบ่งแรงจูงใจทางสังคมออกเป็น ดังนี้

2.1 ความรักและความเกี่ยวข้อง (affection and affiliation) แรงจูงใจทั้ง 2 อย่างนี้ มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างใกล้ชิด แต่ก็พอจะแยกออกจากกันได้ อันแรก คือ ความปรารถนาที่จะรักคนอื่น โดยเริ่มต้นกับแม่ของตนเอง อันหลังเป็นแรงจูงใจที่จะอยู่กับคนอื่น เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์ ความรักและความเกี่ยวเนื่องผูกพันกับคนอื่น จึงจำเป็น แรงจูงใจนี้จะต้องมีต่อผู้อื่นด้วย นอกเหนือจากพ่อแม่และพี่น้องของตน มีการตอบสนองความต้องการ ซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ

2.2 การยอมรับและการยกย่องทางสังคม (social approval and esteem) เมื่อคนเราเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมก็จะต้องมีความรู้สึกว่าคุณได้รับการยกย่องทางสังคม สิ่งนี้ยังรวมไปถึงแรงจูงใจเกี่ยวกับสถานภาพ (status) ตำแหน่ง (rank) ชื่อเสียง (prestige) และอำนาจ (power)

2.3 ความสัมฤทธิ์ (achievement) แม้นักจิตวิทยาจะยอมรับการยกย่องตนเอง (self-esteem) เป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างหนึ่ง แต่แรงจูงใจที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางที่สุดกลับเป็นความต้องการของความสัมฤทธิ์ (need for achievement)

2.4 ความก้าวร้าว (aggression) บางคนว่าความก้าวร้าวจัดอยู่ในพวกแรงจูงใจทางสังคม เนื่องจากความรุนแรง ความก้าวร้าว และสงคราม เป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งทุกวันนี้ คนส่วนมากจึงมักคิดว่าความก้าวร้าวเป็นเรื่องของสัญชาตญาณมากกว่า อย่างไรก็ตามจากการศึกษาเป็นจำนวนมาก พอจะสรุปได้ว่าความก้าวร้าวเป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์บางอย่าง ตัวอย่างเช่น เมื่อเราแย่งของเล่นมาจากเด็กทันทีที่ทันใดเด็กจะแสดงความโกรธออกมา จากการศึกษานี้ของ Dollard, Doob, Miller, Mowrer, and Sears (1939) ตอนแรกพบว่า “ความคับข้องใจจะนำไปสู่ความก้าวร้าวเสมอ แต่ตอนหลังพบว่าปรากฏการณ์เช่นนี้ไม่เป็นความจริงเสมอไป ความคับข้องใจทำให้เกิดผลที่ตามมาเป็นอย่างอื่นได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลและสถานการณ์ นอกจากนั้นสาเหตุของความก้าวร้าว ยังมีผลตามมาเป็นอย่างอื่นได้ขึ้นอยู่กับบุคคลและสถานการณ์ (NovaAce: Knowledge Base, 2550)

ภัสรา จันโทมุข (2542, หน้า 17-18) กล่าวว่า แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (physiological motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการ ทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น
2. แรงจูงใจทางสังคม (social motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายหลังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้
3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (personal motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวตนซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐาน มาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางสังคมประกอบกัน และความรุนแรงจากมากน้อยต่างกัน เช่น ในเรื่องความต้องการสะสมสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น แรงจูงใจในส่วนบุคคลที่สำคัญและเห็นได้ชัดคือ การติดยา หากไม่ได้เสพยาแล้วจะเกิดอาการผิดปกติกับร่างกาย สำหรับรายที่ติดยาอย่างรุนแรงอาจถึงกับฆ่าตัวตายหรือก่ออาชญากรรม และอีกประการหนึ่ง คือ ระดับความมุ่งมั่น หมายถึง ขอบเขตของความมุ่งมั่นที่กำหนดไว้ซึ่งแต่ละคนจะตั้งระดับความมุ่งมั่นไว้ไม่เหมือนกัน และจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

อารี พันธัมณี (2546, หน้า 192-196) แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคล จึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการ อาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากแรงลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวลในความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีในความแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น ย่อมจะเกิดความวิตกกังวลมากขึ้นแต่ก็เล็ก ๆ จะไม่มีความวิตกกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมในสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่าส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่ ผู้อื่น ต้องการทำให้คนมีสถานการณ์ที่ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของคนไม่มีใครมาบังคับ ต้องการที่ทำให้คนมีสถานการณ์ที่ดีขึ้นขึ้น สำหรับการแข่งขันกับบุคคลอื่นเป็นความรู้สึกที่ใครมาบังคับ ต้องการทำให้คนมี

สถานภาพการที่ดีขึ้น สำหรับการแข่งขันกับบุคคลอื่นเป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้อยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้คนชนะผู้อื่น อยู่เสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคมมีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ แต่ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายของชีวิตว่าจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้อายุยังน้อยจึงเป็นเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกัน คือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลเพื่อจุดมุ่งใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าคนมีประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ ย่างเกินไป ความยากง่ายของงานจึงส่งผลต่อแรงจูงใจ

จันทิมา จันทรศักดิ์ (2547, หน้า 22-23) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจที่เกิดจากระบบสังคมต่าง ๆ เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม และวัฒนธรรม ระบบการศึกษา แต่ที่สำคัญพอที่จะแยกกล่าวได้ 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (affiliative motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นจากสัญชาตญาณในการรวมกลุ่มของมนุษย์ เพื่อความช่วยเหลือกันเพื่อความอยู่รอดของสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะมีลำดับลดหลั่นกันเป็นขั้น ๆ ตามลำดับในระบบสังคมซึ่งแตกต่างกันอยู่ระหว่างระบบของพวกเจ้าขุนมูลนาย บุคคลธรรมดาและทาส ระบบของสังคมไทยเป็นในลักษณะที่เอื้อเพื่อแสดงไมตรีต่อกันเรียกว่า ระบบไมตรีสัมพันธ์ คือ เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรีและตระหนักอยู่เสมอว่า “รู้อะไรไม่รู้รู้จักกัน” บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูงมักชอบทำงานร่วมหรือทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (power motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการเป็นผู้นำของบุคคลเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลายอย่างอันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม จากความต้องการอันมากมายทั้งอาจที่ชอบธรรมและไม่ชอบธรรม อำนาจนี้จึงมีอยู่ 2 อย่าง คือ อำนาจที่แสดงออกได้อย่างแท้จริงว่าตนมีอยู่เหนือผู้อื่น คือ สามารถใช้อำนาจนั้นได้กับอำนาจแฝงอยู่ในตัวบุคคล บุคคลต้องการอำนาจนี้เพื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นเท่านั้น บุคคลในสังคมล้วนแต่ต้องการจะมีอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งจากสองอย่างนี้ด้วยกันทั้งนั้น เว้นเสียแต่ว่าแรงขับหรือทิศทางของใครจะมีมากน้อยต่างกันอย่างไรเท่านั้น

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่น ๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับการยกย่องชมเชยหรือจนได้รับรางวัล บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะคือ

3.1 มีความต้องการในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริง ๆ

3.2 เป็นงานสร้างสรรค์ที่บ่งบอกให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่าชอบงานนั้นอย่างเป็นชีวิตจิตใจความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

3.3 เป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน อาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งชี้ให้เห็นว่า เป็นผู้ที่มีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ มีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

พาสนา จุลรัตน์ (2548, หน้า 197) กล่าวว่า ประเภทของแรงจูงใจสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แรงจูงใจทางสรีระหรือแรงจูงใจทางร่างกาย (physiological motive) เป็นแรงจูงใจที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตซึ่งเกิดจากความ- ต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2 แรงจูงใจทางสังคม (social motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้และ มีการพัฒนาต่อเนื่องกันมาโดยตลอดจากที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น และการมีชื่อเสียง เป็นต้น

2. ถ้าแบ่งตามเหตุผลของเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรม แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แรงจูงใจภายใน (intrinsic motive) แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่ บุคคลจะแสดงพฤติกรรมโดยตรง ไม่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลหรือผลสิ่งเร้าภายนอก กล่าวคือ บุคคลมองเห็นคุณค่าที่จะแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำด้วยความเต็มใจ

2.2 แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากอิทธิพล หรือผลของสิ่งเร้าภายนอกตัวบุคคลซึ่งเป็นที่ต้องการของบุคคลนั้น

Mogan (อ้างถึงใน สิทธิประกอบ วินยางค์กุล, 2547, หน้า 24) แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. ความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (affiliation needs) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงจำเป็นต้องอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นนอกเหนือจากพ่อ แม่ พี่น้อง ความผูกพันกันนั้น ทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจในการที่จะอยู่ร่วมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกัน เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ

2. ความต้องการฐานะ (status need) ในกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมาก การแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอ คนส่วนมากจะพยายามจะสร้างฐานะของตนเอง ให้ทัดเทียมกับคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกัน ซึ่งได้หลายรูปแบบ เช่น อยากได้ตำแหน่ง (rank) อยากได้เกียรติยศและอำนาจ (prestige and power)

ดังนั้น สรุปประเภทของแรงงูใจ อาจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. แรงงูใจด้านร่างกายเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่เกิดจากการผลักดันของทางร่างกาย เช่น ความหิว การกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงงูใจด้านจิตใจ เป็นแรงดันที่เกิดจากภายในจิตใจของบุคคลให้มีความสนใจหรือทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรัก การได้รับการยอมรับและการยกย่องทางสังคม ความต้องการความสัมฤทธิ์ เป็นต้น

3. แรงงูใจด้านสังคม เป็นแรงงูใจที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลได้ไปเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เช่น การยกย่องทางสังคม ตำแหน่ง ชื่อเสียง และอำนาจ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าองค์ประกอบธรรมชาติของคนขึ้นอยู่กับแรงขับเคลื่อนจากถ้ามีความวิตกกังวลก็จะเกิดความกลัว โดยสถานการณ์ต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมจะทำให้เกิดแรงงูใจทำให้มีจุดมุ่งหมายเกิดความทะเยอทะยานทำให้สามารถมีความตั้งความหวังไว้สูง จึงทำให้ประสบความสำเร็จได้

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษา

สมชัย วงษ์น่ายะ และคณะ (2539) ศึกษาเรื่อง ความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกำแพงเพชร และตากพบว่า

1. ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.1 นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 79.50 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนต่อ ร้อยละ 83.80 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต้องการเรียนต่อ ร้อยละ 76.0

1.2 สถาบันการศึกษาที่นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนต่อมากที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รองลงมา 2 อันดับ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร และมหาวิทยาลัยนเรศวร

1.3 เหตุผลในการเลือกสถาบันที่เรียนต่อของนักเรียนส่วนใหญ่ ได้แก่ สาขาที่ตรงกับความต้องการ (ร้อยละ 57.70) รองลงมา 2 อันดับ ได้แก่ อยู่ใกล้บ้าน (ร้อยละ 14.10) และเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง (ร้อยละ 10.30)

1.4 เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า สาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อมากที่สุด ได้แก่ สาขาพาณิชยศาสตร์ การบัญชี การบริหารธุรกิจ รองลงมา 2 อันดับ ได้แก่ ครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์

1.5 เหตุผลในการเลือกสาขาวิชาของนักเรียน เมื่อพิจารณาในภาพรวม เหตุผลที่มีความสำคัญอันดับแรก ได้แก่ ชอบวางแผนไว้ตั้งแต่ต้น รองลงมา 2 อันดับ ได้แก่ จบแล้วหางานทำได้ง่าย และคิดว่าสามารถสอบเข้าเรียนต่อได้

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร

2.1 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต้องการเรียนต่อในสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ร้อยละ 44.10 และไม่ต้องการ ร้อยละ 24.30 ส่วนร้อยละที่เหลือนั้นยังไม่แน่ใจจะเข้าเรียนต่อไม่ว่าจะเรียนต่อหรือไม่ โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 มีความต้องการเรียนต่อในจำนวนที่ใกล้เคียงคือ ร้อยละ 43.74 และร้อยละ 44.53 ตามลำดับ

2.2 เหตุผลในการเรียนต่อของนักเรียนในภาพรวมในสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร 3 เหตุผลแรก ได้แก่ สถาบันตั้งอยู่ในท้องถิ่น (ร้อยละ 35.15 ของนักเรียนที่ต้องการ) มีสาขาที่ต้องการเรียนต่อ (ร้อยละ 31.01) และผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาในสถาบันแห่งนี้ (ร้อยละ 7.77)

ไพศาล รุ่งรัชชัช และคณะ (2541) ศึกษาเรื่อง *ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในเขตจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย* สรุปได้ดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นสถาบันราชภัฏ โดยเลือกศึกษาต่อในจังหวัดพิษณุโลก สำหรับการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันที่จะไป

ศึกษาต่อส่วนใหญ่ได้จากอาจารย์แนะแนว การเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วิชาชีพ และการศึกษาตามลำดับ สำหรับสาเหตุที่เลือกสาขาวิชาดังกล่าว เนื่องจากความถนัดของตนเองเป็นหลัก รองลงมา คือ ความภูมิใจในวิชาที่เลือก นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดของโรงเรียน อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาต่าง ๆ ยกเว้นเหตุผลบางกรณีเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กัน

ขวัญประภัสสร ลิขิตวัฒนเศรษฐ (2545) ศึกษาเรื่อง *ความต้องการศึกษาของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต 8 จังหวัดภาคกลาง 8 และภาคใต้ตอนบน (8 จังหวัด ได้แก่ ราชบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ นครปฐม สมุทรสาคร กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี)* เข้าเรียนในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เกี่ยวกับความต้องการในการประเมินการเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน และการเลือกเรียนต่อในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พื้นที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วยโรงเรียนในจังหวัด ดังนี้ ราชบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ นครปฐม สมุทรสาคร กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 8 จังหวัด ตัดสินใจ ศึกษาต่อในสถานศึกษาเรียงตามอันดับความต้องการในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านอรรถประโยชน์ของสถานศึกษา ด้านชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้า ด้านลักษณะของงานและความถนัด และด้านความสนใจและความเห็นส่วนตัว

2. ความต้องการศึกษาต่อในสถานศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 8 จังหวัดเรียงตามอันดับความต้องการ ได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัย/วิทยาลัยเอกชน สถาบันราชภัฏ วิทยาลัยเทคนิค/วิทยาลัยอาชีวะ และสถาบันราชชมงคล

3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 8 จังหวัด เรียงตามอันดับความต้องการที่เลือก จะศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงในโปรแกรมวิชา ได้แก่ โปรแกรมวิชา นิเทศศาสตร์ โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ โปรแกรม

วิชาการจัดการทั่วไป โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ โปรแกรมวิชารัฐประศาสน-
ศาสตร์ และโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์

ละเอียด ศรีหาเหง้า (2549) ศึกษาเรื่อง *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ
นักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่* พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 19 ปี วุฒิการศึกษาเดิม
คือ ระดับปวช. พาณิชยกรรม ภูมิลำเนาของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่นอกอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง รายได้ส่วนใหญ่ของนักศึกษามาจาก
บิดามารดา และเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ทั้งนี้พบว่า พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน เกิดจากความชอบส่วนตัวของนักศึกษามากที่สุด
และเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่นักศึกษายู่ในปัจจุบัน เพราะนักศึกษา
สามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ และเหตุผลที่เลือกหลักสูตรพาณิชยกรรมส่วนใหญ่
เพราะว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจหรือ
เป็นผู้ประกอบการมีความได้เปรียบในการสมัครงาน

สุจิตรา สุขวัฒน์ (2551) ศึกษาเรื่อง *มูลเหตุของใจนักศึกษาในการสมัครเรียนที่
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์* พบว่า

1. นักศึกษามีมูลเหตุของใจในการสมัครเรียนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมอยู่
ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับค่อนข้างสูง 5 ด้าน โดยเรียง
ตามค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านความมั่นคง
ในอาชีพ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อไป
ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการประชาสัมพันธ์
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีมูลเหตุของใจในการสมัครเรียนสถาบันบัณฑิต-
พัฒนศิลป์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักศึกษาที่คณะวิชาต่างกันมีมูลเหตุของใจในการสมัครเรียนสถาบันบัณฑิต-
พัฒนศิลป์ ด้านความมั่นคงในอาชีพ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านทุนทรัพย์
ในการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการ-
พัฒนาตนเอง ด้านชื่อเสียงของสถาบัน และด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นักศึกษาที่สถาบันต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการสมัครเรียนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความมั่นคงในอาชีพ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านชื่อเสียงของสถาบัน และด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

5. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการสมัครเรียนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านความมั่นคงในอาชีพ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการสมัครเรียนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความมั่นคงในอาชีพ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านชื่อเสียงของสถาบัน และด้านการประชาสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการสมัครเรียนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความมั่นคงในอาชีพ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านชื่อเสียงของสถาบัน และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

ไวนัริตาร์ อินทรพิทักษ์ (2549) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา ตามการรับรู้ของนักศึกษา พบว่า มากที่สุด 5 อันดับแรก เรียงจากมากไปน้อยได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษาและคณาจารย์มีวุฒิการศึกษาเป็นที่ยอมรับรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความเป็นเลิศทางทักษะวิชาชีพ ปัจจัย

ด้านมีการจัดการศึกษาตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ ปัจจัยด้านมีเป้าหมายในการรักษาคุณภาพในด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านมีระบบบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยฯ น้อยที่สุด คือ มีการจัดอาคารสถานที่ได้อย่างสวยงามและน่าอยู่ คณะวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยฯ มากที่สุด เรียงจากมากไปน้อยได้แก่ คณะวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิชาศิลปกรรม และคณะวิชาออกแบบอุตสาหกรรม ตามลำดับ

สุชาติ แก้วเอียน (2549) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อปริญญาตรีของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีแรงจูงใจ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านความสะดวกในการเดินทาง อยู่ในระดับมาก ทุกด้านยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและสื่อการประชาสัมพันธ์ อยู่ใน ระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจมีแรงจูงใจสูงสุดที่สุด ระดับมาก รองลงมาคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านสังคม ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านความสะดวกในการเดินทาง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและ สื่อการประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ภูมิสำเนา และคณะที่ต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อทั้งภาพรวมและ รายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05

กฤษณ์ บุตรเนียน, จุไร โชคประสิทธิ์ และอรสา จรูญธรรม (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในการเลือกเข้าศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านอิทธิพลจากโรงเรียน/ครูแนะแนว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาในการเลือกเข้าศึกษา ในภาพ รวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก และด้านค่าเล่าเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

3. เปรียบเทียบปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษา ตามประเภทโรงเรียน เพศ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

3.1 ผลการเปรียบเทียบตามประเภทโรงเรียน พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสนใจในวิชาชีพ และด้านอิทธิพลจากโรงเรียน/ครูแนะแนว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาในการเลือกเข้าศึกษา ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดปราจีนบุรี โดยภาพรวมด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบตามเพศ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา และมีปัจจัยเกี่ยวข้องกับนักเรียน ในการเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดปราจีนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

นฤมล มาตรฐาน (2551) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า

1. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ (1) ด้านความมุ่งมั่น (2) ด้านสถาบัน (3) ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และ (4) ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

2. การเปรียบเทียบเพศ วิธีการสอบคัดเลือก สถานศึกษากับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพาในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนการเปรียบเทียบภูมิเฝ้ากับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบการเลือกเข้าศึกษาขณะแตกต่างกัน จะมีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยภาพรวมแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงกมล ทรัพย์แสงส่ง (2552) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า

1. ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน ด้านความมุ่งมั่นของตนเอง ด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอน คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความมุ่งมั่นของตนเอง ด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำนวนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.1 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่อายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่สาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านความมุ่งมั่นของตนเอง ด้านอิทธิพลจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ส่วนนักศึกษาระดับบัณฑิต ที่รายได้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านความมุ่งมั่นของตนเอง และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านหลักสูตร

Tyler (1949, p. 1, 79) หลักสูตร หมายถึง สิ่ง que ผู้เรียนต้องเรียนรู้ ซึ่งทางโรงเรียนได้วางแผนและจัดให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา โดยการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์ องค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 ส่วน คือ (1) จุดมุ่งหมายทางการศึกษา (2) ประสบการณ์การเรียนรู้ (3) มวลประสบการณ์ที่ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และ (4) การประเมินผล

Taba (1962, p. 10) หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย จุดประสงค์ และจุดหมายเหตุเฉพาะ การเลือกและการจัดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล องค์ประกอบของหลักสูตรมี 7 ส่วน คือ (1) วินิจฉัยความต้องการ (2) ตั้งวัตถุประสงค์ (3) เลือกเนื้อหา (4) จัดเนื้อหา (5) เลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (6) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ (7) ประเมินผล

นอกจากนั้น Taba (1962, p. 267) ได้กล่าวถึง เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา ที่จะบรรจุไว้ในหลักสูตร ควรจะมีเกณฑ์ ดังนี้

1. ความเชื่อถือได้ของเนื้อหาวิชาและเป็นแก่นสารของความรู้
2. ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม
3. การครอบคลุมถึงการให้ข้อมูลกระบวนการและความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น อย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจถึงหลักการและความคิดรวบยอด ได้อย่างลึกซึ้ง

4. สามารถสนองความมุ่งหมายได้หลายประการ
5. สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
6. สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

Good (1973, p. 57) หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย จุดประสงค์และจุดหมายเหตุเฉพาะ การเลือกและการจัดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

Beauchamp (1975, p. 108) กล่าวถึง หลักสูตร คือองค์ประกอบหลักสูตรในแง่ การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ องค์ประกอบมี 4 ส่วนคือ (1) เนื้อหาสาระและ วิธีการจัดการเรียนการสอน (2) จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ (3) แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน และ (4) การประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ (2546) ศึกษาเรื่อง *ติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2546* ของ สถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายในระดับมัธยมศึกษา พบว่า ปัจจัยในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาด้านบุคลากร ได้แก่ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการบริหารจัดการและทักษะในการบริหารหลักสูตรในระดับมาก และชุมชนมีส่วนร่วมในการ-

จัดทำหลักสูตรในระดับปานกลาง และโรงเรียนส่วนใหญ่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้หลักสูตรมีกระบวนการที่ดี ในการใช้หลักสูตร และผลผลิตการใช้หลักสูตร ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรของทุกฝ่าย อยู่ในระดับมาก และขาดแคลนครู โดยเฉพาะวิชาหลัก ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ขาดนิเทศที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการนิเทศ ครูไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้ การจัดทำแผนบูรณาการ วิธีการวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมยังไม่หลากหลายและนักเรียนไม่เลือกตามความสนใจ

อรรวรรณ หอมขจร (2546) ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนแกนนำ สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดแพร่ พบว่า สภาพจัดการศึกษาด้านหลักสูตร มีการจัดหลักสูตร โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง อยู่ในระดับมาก สถานศึกษาจัดให้มีการอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการ และสัมมนาในเรื่องการจัดทำหลักสูตรและพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าใช้ในทุกลุ่มสาระฯ ปัญหาในหลักสูตร คือ การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การใช้หลักสูตร การประเมินผลการเรียนการสอน ผู้ปกครองได้มีส่วนน้อย ด้านสื่อมีปัญหาในการจัดให้มีเครื่องข่ายและแหล่งเรียนรู้ นอกสถานที่

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554, หน้า 6) หลักสูตรในความหมายที่แคบ หมายถึง วิชาที่สอน ส่วนความหมายที่กว้างของหลักสูตร คือมวลงประสพการณั้ทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งเป็นทางตรงและทางอ้อม

สุเทพ อ่วมเจริญ (2555, หน้า 4) หลักสูตร หมายถึง ศาสตร์ที่เรียนรู้เพื่อนำไป กำหนดวิธีทางที่นำไปสู่การจัดประสพการณั้ให้ผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้

อุไร สุทธิแย้ม (2556, หน้า 125-126) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 2 แนวทาง ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นที่รวมของเนื้อหาวิชาที่วางแผนไว้ ในแง่นี้ หลักสูตร หมายถึง รายวิชาที่ออกแบบไว้สำหรับผู้เรียน มีทั้งเนื้อหาที่เป็นความรู้ กระบวนการ และทักษะ โดยเน้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาและมีการวัดผลหลังการสอน วิธีการสอนอาจไม่ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ดังนั้น ความหมายของหลักสูตรในแง่นี้เป็นควาหมายอย่าง

แคบเพราะคุณค่าของประสบการณ์ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร และมีลักษณะคงที่ (static)

2. หลักสูตรเป็นประสบการณ์ทั้งหมดที่สถานศึกษาเป็นผู้นำทางให้เกิดการเรียนรู้ ในแง่นี้หลักสูตรครอบคลุมถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่สถานศึกษาจัดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไม่ว่าประสบการณ์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของแผนที่เขียนไว้หรือไม่ก็ตาม นอกจากนี้หลักสูตรจะประกอบด้วยทั้งเนื้อหาความรู้และประสบการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา แม้ว่าประสบการณ์นั้นจะไม่ได้วางแผนไว้ก่อนในเอกสารหลักสูตร ซึ่งเรียกว่า หลักสูตรซ่อนเร้น หรือหลักสูตรแอบแฝง (hidden curriculum)

ความสำคัญของหลักสูตร

อุไร สุทธิชัย (2556, หน้า 127-128) กล่าวว่า การจัดการศึกษาของชาติมุ่งพัฒนาคนในชาติให้มีคุณลักษณะและศักยภาพที่เหมาะสมกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันและอนาคต โดยมีหลักสูตรเป็นเสมือนพิมพ์เขียวในการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และแผนการจัดการศึกษาของชาติ ดังนั้นหลักสูตรจึงเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการศึกษานั้นเน้นหนักไปในทางใดในด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติ และประสบการณ์อันจะส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน สังคม และประเทศชาติ

ความสำคัญของหลักสูตรสรุปได้ดังนี้

1. เป็นแผนปฏิบัติงาน และแนวทางการจัดการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายและนโยบาย
2. เป็นแนวทางในการจัดวางแผนวิชาการ การจัดการ การบริหารการศึกษา การพัฒนาบุคลากร การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ นวัตกรรมการเรียนการสอน
3. เป็นเครื่องมือในการควบคุมมาตรฐานการศึกษา เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการจัดสรรงบประมาณของรัฐให้แก่สถานศึกษา
4. เป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ
5. เป็นเอกสารของทางราชการหรือบัญญัติของรัฐ เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ปฏิบัติตามและเข้าใจตรงกัน

ดังนั้น การศึกษาของประเทศไทย ถือว่าหลักสูตรเป็นเรื่องสำคัญ เพราะหลักสูตรจะกำหนดทิศทางของการศึกษาไทยในการให้ความรู้ ถ่ายทอดนวัตกรรม การเสริมสร้างทักษะประสบการณ์ ปลูกฝัง เจตคติ ค่านิยม การเสริมสร้างความเจริญอกงามในทุก ๆ ด้าน และนำไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรมีดังต่อไปนี้

1. หลักการ เป็นเป้าหมายปลายทางของหลักสูตร บอกให้รู้ว่าหลักสูตรนั้นจัดทำขึ้นเพื่ออะไร
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากจบหลักสูตรไปแล้วจะมีคุณลักษณะอย่างไร
3. โครงสร้างเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มีระบุเฉพาะเจาะจงถึงคุณลักษณะของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเรียนจบแต่ละกลุ่มวิชา หรือแต่ละรายวิชา รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการได้รับจากการลงมือปฏิบัติ
4. อัตราเวลาเรียน ระยะเวลาการจัดการเรียนการสอน แสดงการแบ่งเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละเนื้อหาความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ และเวลาโดยรวมใช้ในการจัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครบกระบวนการ และมีประสิทธิภาพ
5. การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยแนวทางหรือวิธีการวัดและประเมินผลว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้วหรือยัง รวมถึงระยะเวลาการประเมินผล และเกณฑ์การจบหลักสูตร
6. การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการให้คำแนะนำแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร โดยให้ใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้องอย่าเหมาะสม และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า หลักสูตรควรมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยควรคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยในการจัดทำหลักสูตรจะต้องส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหา โดยหลักสูตรมีลักษณะสอดคล้องกับความต้องการและสามารถของผู้เรียน สอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ที่ทันสมัย เพื่อให้นักเรียนคิดเป็น และมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

ด้านการเรียนการสอน

ชาคริต จันทรงาม (2543) ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตาก พบว่า สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์

ธนพันธ์ แก้วประทีป (2547) ศึกษาเรื่อง ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของโรงเรียนท้าวพระยาพิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ใน 6 ด้าน คือ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการเรียนการสอน ด้านสังคม กลุ่มเพื่อน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนโรงเรียนท้าวพระยาพิทยา กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทั้งโดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นด้านการให้บริการผู้เรียนที่อยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของผู้เรียนเพศชาย และหญิง ทั้งโดยรวมและรายด้านเกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการจัดกิจกรรมผู้เรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความเหมาะสมสูงกว่าเพศชาย ผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ทั้งโดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการเรียนการสอนและด้านการให้บริการผู้เรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นว่าสภาพทางการเรียนมีความเหมาะสมสูงกว่าผู้เรียนช่วงชั้นที่ 4

สุธาสินี เรืองฉาย (2550) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการลานนาเชียงใหม่ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีบิดาและมารดาหรือผู้ปกครองเป็นผู้ช่วยในการตัดสินใจ ส่วนการตัดสินใจของนักเรียนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย ในระดับดีมาก เรียงตามลำดับดังนี้

ด้านระเบียบปฏิบัติโรงเรียน ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านความต้องการในการประกอบอาชีพและรายได้ ด้านสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ของโรงเรียน ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน และยังมีข้อเสนอแนะด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนว่าควรให้มีการเรียนรู้นอกสถานที่และจัดหลักสูตรการเรียนให้หลากหลายสาขาส่วน ด้านการประชาสัมพันธ์นั้นควรมีการติดตั้งป้ายประกาศทั้งในและต่างจังหวัดให้มากขึ้น ปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษา มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องรายด้าน อาทิ ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล เพราะนักศึกษาต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ปัจจัยคุณลักษณะของสถาบันและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ต้องเป็นสถาบันที่ยอมรับของสังคม ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ต้องมีความมั่นคงก้าวหน้าในหน้าที่การงานและเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานั้น มีส่วนช่วยในการเลือกตัดสินใจเข้าศึกษา

Thompson (1998) เพื่อทดสอบและอธิบายสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มครูผู้สอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาในโอคาโอและประเมินผลสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตมาพัฒนาการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง (ตัวแปรอิสระ) และได้คะแนนทั้ง 7 ชั้น (ตัวแปรตาม) จากขั้นตอนต่าง ๆ ของแบบสอบถาม เก็บข้อมูลโดยผ่านทางไปรษณีย์โดยกลุ่มตัวอย่างง่าย เป็นครูที่สอนวิชาชีพ จำนวน 438 คน ที่สอนอยู่ในโอคาโอ และได้รับกลับคืนมาร้อยละ 72.8 การศึกษาครั้งนี้ พบว่า ร้อยละ 94 ตอบว่ามีการใช้อินเทอร์เน็ตนั้นมีเพียงร้อยละ 7 ที่ตอบว่าไม่รู้วิธีการใช้อินเทอร์เน็ต ครูส่วนใหญ่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเรียนรู้การใช้ด้วยตนเอง มีเพียงร้อยละ 29 ที่ได้ผ่านการอบรม ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนมากจะสมัครใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และร้อยละ 40 ใช้อินเทอร์เน็ตในการวางแผนบทเรียน การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนและในการพัฒนาตนเอง การวัดระดับความสนใจอินเทอร์เน็ตของครู พบว่า ครูส่วนใหญ่สนใจอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนในระดับยอมรับ ทั้งนี้มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อระดับความสนใจ คือการปฏิบัติจริงในบางวิชา อาจไม่จำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังพบว่าครูที่มีอายุมากและใกล้ชิด

ค่อนข้างขาดความสนใจการสอนด้วยเทคโนโลยี เมื่อจัดลำดับความสนใจพบว่า อยู่ในระดับ 0, 1 และ 5 (รับรู้ สนใจและการสอนด้วยเทคโนโลยี เมื่อจัดลำดับความสนใจจะเพิ่มขึ้นจากการเรียนรู้ระบบอินเทอร์เน็ตของครูอยู่ในระดับ 4 และ 6 (ให้ความสำคัญและให้ความสนใจ) ครูที่ได้รับการอบรมมากเท่าใด ยิ่งมีความคิดในการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้อินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยัง พบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตในการวางแผนการเรียน การเรียน การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนและการพัฒนาศักยภาพของตนเองมากขึ้นและพวกเขายังต้องการที่จะพัฒนาและรับความคิดใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการใช้อินเทอร์เน็ต

Castellani (1999) ได้ศึกษาการเรียนการสอนโดยใช้อินเทอร์เน็ตศึกษาการจัดการเรียนการสอน ด้วยในสภาพห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนนักเรียนด้วยความสามารถในระหว่างการเรียนรู้ รายวิชาบูรณาการ เทคโนโลยีในห้องเรียนสำหรับครูที่จะไปสอนนักเรียนด้วยความสามารถ พบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตส่งเสริมการสอนได้ดี โดยทำให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้ครูจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบรายบุคคลได้มากขึ้น เพิ่มแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมในห้องเรียนจนสำเร็จ ล่วงด้วยดี ทำให้มีแหล่งทรัพยากรในการสอนเพิ่มมากขึ้น สามารถใช้ได้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน ครูสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเสริมแรง การมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ตลอดจนเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ดี นอกจากนี้ยังพบว่า ทั้งครูและผู้เรียนกำลังพยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับเกณฑ์การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ทำให้มีการพัฒนา การใช้เพิ่มมากตามไปด้วย โดยใช้เวลาที่กำหนดให้มีการวางแผนที่มีประสิทธิภาพที่มีผลกระทบต่อการกำหนดความสำคัญในการทำงาน ก่อนหลังของครู มีการดำเนินการเพื่อปรับตัวระหว่างการใช้การลงมือปฏิบัติกับการเรียนรู้วิชา และการฝึกครูในการบูรณาการ ในการนำเทคโนโลยีมาบริหารในการเรียนการสอน สำหรับเด็กด้วยความสามารถอาจไม่มีประสิทธิภาพ ถ้าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนั้นไม่ได้เข้ามาถูกพัฒนาและได้ถูกฝึกฝนในการใช้เทคโนโลยี

Malone and Tranter (2003) ได้วิจัยเกี่ยวกับบรรยากาศสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของนักเรียนต่อการจัดการและการออกแบบของบริเวณโรงเรียน เพื่อตรวจสอบบริเวณสถานที่ตั้งสำหรับการเล่นและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เป็นโครงการรากฐาน 3 ปี

การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เด็กออสเตรเลียอายุ 8-10 ปีที่โรงเรียนประถม 5 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างที่หลากหลายระหว่างโรงเรียน โดยเฉพาะประเภทของการเล่นและสภาพแวดล้อมมีผลต่อการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพบริเวณโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของโรงเรียน อย่างไรก็ตามยังพบว่า ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการใช้และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายนอกห้องเรียนมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน

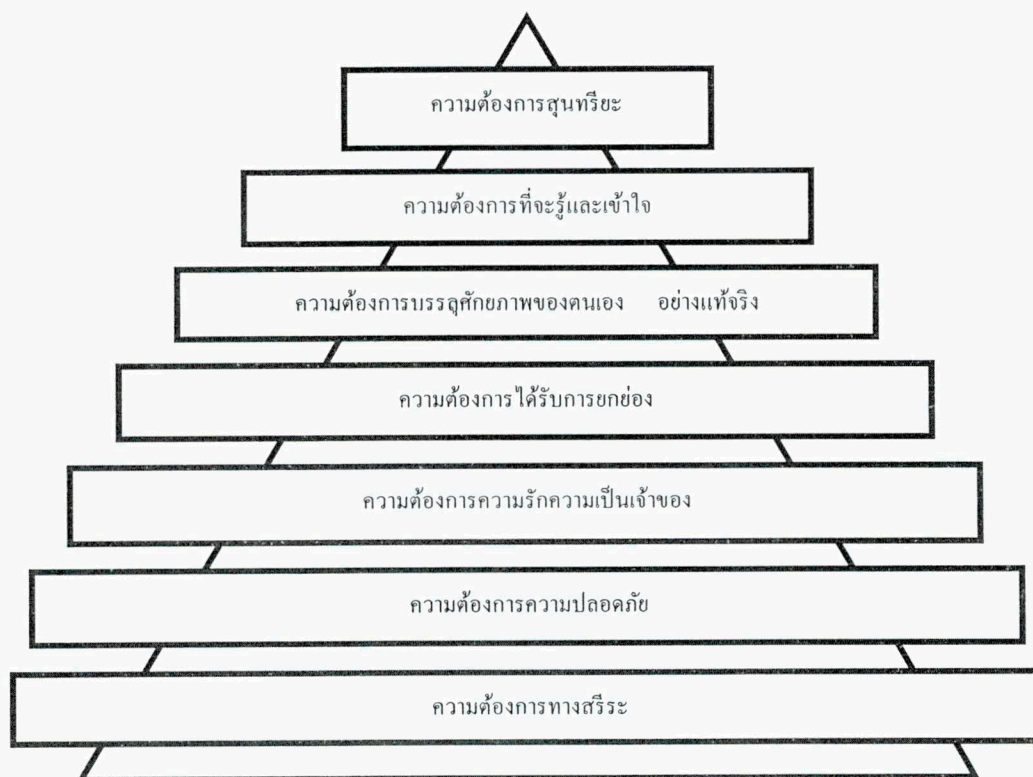
Riley (2009) วิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ในการจัดการปัญหาในห้องเรียน ระหว่างความสัมพันธ์ของครูและนักเรียน พบว่า จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของคุณลักษณะของวิชาชีพครูของตัวแทนนักศึกษา โดยใช้เครื่องมือการรายงานข้อมูลจากโครงการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการสอน อายุ และเพศ มีผลต่อความสัมพันธ์ในการบริหารจัดการในห้องเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมภายใน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการบริการนักศึกษา และด้านอาคารสถานที่ เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่จะช่วยให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา และมีความสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอน การพัฒนาความคิด การพัฒนาจิตใจ ตลอดจนการพัฒนาคุณธรรมต่าง ๆ ที่พึงประสงค์ ปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษา มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องรายด้าน อาทิ ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล เพราะนักศึกษาต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และมีประสิทธิภาพ ปัจจัยคุณลักษณะของสถาบันและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ต้องเป็นสถาบันที่ยอมรับของสังคม ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ต้องมีความมั่นคง ก้าวหน้าในหน้าที่การงานและเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานั้น มีส่วนช่วยในการเลือกตัดสินใจเข้าศึกษา

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีลำดับขั้นตอนของความต้องการของ Maslow (1970) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะแสวงหาสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความ-

ต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของบุคคลก็มีหลายอย่าง ตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำถึงความต้องการขั้นสูง ซึ่งมนุษย์ต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อน ซึ่งจะสามารถตอบสนองความต้องการขั้นสูงอื่น ๆ ต่อไปได้ดังนี้ (Maslow อ้างถึงใน พรณี ชูทัย เจนจิต, 2538, หน้า 463)

ภาพ 1 ทฤษฎีลำดับขั้นตอนของความต้องการของ Maslow

ที่มา. จาก จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4, หน้า 463), โดย พรณี ชูทัย เจนจิต, 2538, กรุงเทพมหานคร: คอมแพ็คท์พริ้นท์.

Maslow เสนอความต้องการไว้ 7 ขั้น แต่เวลากล่าวโดยทั่วไป จะกล่าวเพียง 5 ขั้นเท่านั้น คือ กล่าวถึงขั้นการรู้จักตนเองตามสภาพ หรือ การตระหนักในความสามารถของตนเอง ทั้งนี้เพราะถ้าคนพัฒนาขึ้นมาถึงขั้นนี้ ก็จะมีความต้องการหรือพัฒนาขึ้นไปสู่ขั้นที่ 6 และ 7 ได้เอง เพราะทั้งสองขั้นสุดท้าย เป็นคุณสมบัติของขั้นที่ 5

Maslow ได้อธิบายถึงลักษณะความต้องการในแต่ละชั้นไว้ให้เห็นชอบ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (basic physiological need) ความต้องการด้านสรีระนี้เป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญทางด้านการดำรงชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ และอุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่าย เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการปลอดภัยและมั่นคง (safety and security need) คือ ความต้องการความปลอดภัยมั่นคง ซึ่งได้แก่ ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ความปึกแผ่น ความต้องการความคุ้มครองปกป้อง ความรู้สึกปลอดภัยจากการคุกคาม ปลอดภัยจากความวิตกกังวล ตลอดจนการหลีกเลี่ยงอันตรายหรือความเจ็บปวดต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (love and belonging need) ความต้องการความรักอยากให้ตนเป็นที่รักยอมรับจากกลุ่ม โดยปกติแล้วบุคคลมักจะอยู่รวมกลุ่มกัน ดังนั้นจึงต้องการความรักและต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มให้ยอมรับตนเอง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม กลุ่มทำงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (self-esteem need) คือ ความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นได้เป็นอันมาก เช่น บางคนมีการใช้จ่ายแบบฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตนเองเพื่อให้บุคคลอื่นได้ยกย่องตน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (self actualization) คือ ความต้องการสูงสุดของบุคคลจะต้องพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และตามความสามารถของตนเอง เช่น ครูสอนหนังสืออย่างไม่เกิดความเบื่อหน่าย สอนด้วยความสุขสบายใจ เป็นต้น

ในความเป็นจริงแล้ว คนส่วนใหญ่ไม่พัฒนาขึ้นมาถึงความต้องการในขั้นนี้ ซึ่งทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องการที่จะมองเห็นศักดิ์ศรีและคุณค่าในตนเอง ต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับและยกย่องจากผู้อื่น ดังนั้นทุกคนจะมีธรรมชาติและคุณค่าในตนเอง ไม่อยากให้ใครทราบถึงจุดอ่อนและจุดบกพร่องของตนเอง เพราะเป็นการเสียหน้า เสียศักดิ์ศรี ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่มีใครทนได้ ดังนั้น ส่วนใหญ่จึงจะพัฒนาขึ้นมาถึงขั้นที่ 4 เมื่อใดที่การสนองความต้องการในขั้นที่ 4 เป็นไปอย่างไม่เพียงพอ เขาก็จะเป็นคนที่มองเห็นศักดิ์ศรีและยอมรับจุดอ่อนและจุดบกพร่องของตนเองได้มากขึ้น พร้อมทั้งจะเปิดเผยต่อ

ตนเองไม่มีการปกป้อง เปิดใจรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างนั้น คือ รู้จักตนเองตรงตามสภาพ ซึ่งทุกคนมีโอกาสที่จะพัฒนาขึ้นมาถึงขั้นนี้ ถ้าความต้องการในขั้นที่ 4 ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ แต่จะต้องประกอบว่า คน ๆ นั้นมีความรู้สึกที่มั่นคงปลอดภัย มิเช่นนั้นแล้ว คน ๆ นั้น ก็จะมีลักษณะปกป้องตนเอง ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาไปถึงขั้นที่ 5

Maslow ได้แบ่งความต้องการทั้ง 7 ขั้น ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ความต้องการขั้นที่ 1-4 เรียกว่า ความต้องการขั้นต่ำ หรือความต้องการเนื่องจากการขาด หรือ ไม่มี ซึ่งต้องการการตอบสนองจากปัจจัยภายนอก

กลุ่มที่ 2 ความต้องการขั้นที่ 5-7 เรียกว่าความต้องการขั้นสูง หรือ ความต้องการพัฒนาเป็นความต้องการเนื่องมาจากแสวงหา มิใช่เกิดจากการขาดหรือไม่มี

เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์ก็จะพัฒนาขึ้นมาถึงความต้องการในขั้นที่ 5 ซึ่งเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพ เป็นความต้องการของผู้ที่จะพัฒนาขึ้นไปสู่ความเป็นคนที่สามารถใช้ความสามารถของตนเอง มีอยู่อย่างสมบูรณ์ จะเป็นผู้ที่คำนึงถึงบุคคลอื่น ทั้งนี้เพราะตนเองได้รับการสนองความต้องการขั้นต่ำอย่างเพียงพอ ทั้งเป็นผู้ที่มองเห็นศักดิ์ศรีและคุณค่าในตนเอง ตลอดจนมีความนับถือในตนเอง ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วความดีที่ติดตัวมาแต่กำเนิดจะปรากฏออกมา

ความแตกต่างของผู้ที่มีความต้องการอยู่ในระดับต่ำและผู้ที่มีความต้องการอยู่ในระดับสูง จะเห็นว่าผู้ที่มีความต้องการอยู่ในระดับขั้นสูงนั้น คือ ผู้ที่มีความต้องการในระดับ 5 คือ ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพ ถ้าบุคคลใดพัฒนามาถึงขั้นนี้ก็จะเป็นคนพร้อมจะทำประโยชน์ให้กับสังคมได้อย่างเต็มที่ จะเป็นผู้สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้ดี คนที่อยู่ใกล้ก็อยากคบหาสมาคมด้วย เพราะเขาไม่มีลักษณะข่มขู่คนอื่น ทั้งนี้เพราะเห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีของตนเอง โดยธรรมชาติของมนุษย์จะมีพลังอยู่ 2 ชนิด คือ ชนิดแรก เป็นพลังที่จะแสวงหาความมั่นคงปลอดภัย พยายามปกป้องตนเองจากภัยอันตรายทั้งปวง พยายามหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ตนเองคิดว่ามีอันตรายไม่กล้าที่จะเสี่ยง เพราะไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น กลัวการที่จะเป็นตัวของตัวเองและกลัวการที่จะต้องอยู่ตามลำพัง ส่วนพลังอีกชนิดหนึ่งนั้น เป็นพลังกระตุ้นให้คนเคลื่อนไปข้างหน้า เพื่อถึง

ซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อรู้จักตนเองตามสภาพ ดังนั้น Maslow จึงมองเห็นว่า ความต้องการพัฒนาหรือความต้องการในขั้นสูง จะเกิดขึ้นถ้าความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนอง ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง นำไปสู่การกล้าตัดสินใจและ กล้าเสี่ยง

แม้ทฤษฎีของ Maslow มีประโยชน์อย่างมากในการความเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ ในด้านต่าง ๆ แต่นักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ข้อสังเกตพอสรุปได้ว่า ประการแรก ความต้องการแต่ละขั้นมิได้จูงใจให้เกิดพฤติกรรมเดี่ยว ๆ หนึ่งพฤติกรรม พฤติกรรม หนึ่งพฤติกรรมอาจถูกใจด้วยความต้องการหลายชั้นประกอบกันก็ได้ ประการที่สอง ไม่จำเป็นที่พฤติกรรมจะอธิบายในแง่ของการมีแรงจูงใจเป็นปัจจัยเสมอไป ประการที่สาม ลำดับความต้องการแต่ละขั้นตอนของ Maslow ไม่เป็นจริง สำหรับมนุษย์ทุกคน เนื่องจากในบางคนแม้ว่าความต้องการขั้นต่ำสุดยังไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการ ขั้นสูงกว่าก็อาจปรากฏขึ้นได้ (Gibson, 1981, p. 210)

การ์ณีย์ แผนสมบุรณ์ (2548, หน้า 10) ศึกษาพบว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ มีดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับความต้องการ (hierarchy of needs theory: Maslow) Maslow เป็นนักจิตวิทยาที่ได้สรุปข้อสังเกตจากการทำหน้าที่จิตแพทย์ว่าคนไข้ของเขาส่วนใหญ่ มีปัญหาจากการไม่สามารถได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการจึงพยายาม หาข้อสรุป กว้าง ๆ จากข้อสังเกตจนออกมาเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ผลงานทาง วิชาการของ Maslow ส่วนใหญ่เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแรงจูงใจทั้งสิ้น และทฤษฎี แรงจูงใจที่รู้จักกันมาก คือ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (hierarchy of needs) ปรากฏอยู่ใน หนังสือของเขาชื่อ Motivation and Personality ในปี ค.ศ. 1954 ซึ่งทฤษฎีความ- ต้องการ Maslow ได้รับความสนใจและการประยุกต์ใช้ภายในสภาพแวดล้อมของ องค์การมากกว่าทฤษฎีการจูงใจอื่น ๆ ตามแนวคิดของ Maslow ได้แบ่งลำดับชั้น ความต้องการ (the hierarchy of psychological needs) ออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1.1 ความต้องการทางร่างกาย (the hierarchy of psychological needs)

เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องได้รับการตอบสนองจาก อาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย และความสัมพันธ์ทางเพศ

1.2 ความต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงและการปกป้อง (security or safety needs) จากอันตรายต่าง ๆ เช่น ความต้องการสวัสดิการ การรักษาพยาบาล การได้รับโบนัส การได้รับประโยชน์เกื้อกูลจากการทำงาน เป็นต้น

1.3 ความต้องการทางสังคมและความรัก (social or belonging needs, love) ต้องการการยอมรับและมิตรภาพจากพวกพ้อง จากครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เป็นความต้องการทางสังคม การสมาคม และมีความต้องการด้านจิตใจมากขึ้น

1.4 ความต้องการการยอมรับในคุณค่าตนเอง (esteem or status needs) ต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ต้องการประสบความสำเร็จ และได้รับการยกย่องยอมรับจากคนอื่น เพื่อตอบสนองความรู้สึกในคุณค่าแห่งตนเอง ต้องการความเคารพนับถือตนเอง และจากบุคคลอื่น

1.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (self-actualization needs) หรือเข้าถึงอัตลักษณ์ของตัวเอง สามารถจะเป็นได้ในทุก ๆ สิ่งที่ยากจะเป็นถือเป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่คนเราต้องการไปถึง เป็นการความต้องการให้สำเร็จตามที่ตนเองนึกคิด ทุกอย่างต้องการความสมหวังในชีวิต

2. ทฤษฎี E. R. G. (E. R. G. theory: Alderfer)

Alderfer (อ้างถึงใน ชนิตา เพชรทองคำ, 2542, หน้า 1) กล่าวว่า ทฤษฎี E. R. G. เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่มีความสำคัญกับความต้องการ Alderfer เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้น โดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness และ G มาจาก Growth ที่ได้ย่อลำดับความต้องการ 5 อย่างของ Maslow เหลือเพียง 3 อย่าง คือ

2.1 ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิตอยู่ (existence needs) เป็นความต้องการทางวัตถุ และสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน โบนัส รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

2.2 ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (relatedness needs) เป็นความต้องการที่สัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ได้บังคับบัญชา ครอบครัว และเพื่อนฝูง

2.3 ความต้องการพัฒนา (growth needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้น

จากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใด-อย่างหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

ทฤษฎีของ Maslow และ Alderfer แตกต่างกันที่การแรงจูงใจเพื่อตอบสนองความต้องการของ Maslow มีความเห็นว่า ถ้าความต้องการทางสังคมไม่ได้รับการตอบสนองเท่าไรก็ยิ่งมีความปรารถนามากขึ้นเท่านั้น ส่วน Alderfer กลับเห็นว่า ยิ่งความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่ได้รับการตอบสนองมากขึ้นเท่าไรบุคคลจะยิ่งหันกลับไปปรารถนาในความต้องการการดำรงชีวิตทางวัตถุมากขึ้นเช่นเดียวกับความต้องการการพัฒนา ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองเพียงพอก็หันกลับไปปรารถนาในความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากขึ้น นั่นก็คือ บุคคลจะปรารถนาในความต้องการที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น ถ้าความต้องการที่เป็นนามธรรมไม่ได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียง

ความต้องการ ดำรงชีวิตอยู่ (existence needs)	ความต้องการ เกี่ยวข้องสัมพันธ์ (relatedness needs)	ความต้องการ การพัฒนา (growth needs)
ส่วนใหญ่เป็นรูปธรรม	ความสัมพันธ์ในเชิงรูปธรรม	เป็นรูปธรรมน้อยที่สุด

ภาพ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของ Alderfer

ที่มา. จาก การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร (หน้า 15), โดย ชนิตา เพชรทองคำ, 2542, ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

3. ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของ McClelland (the need to achieve theory) McClelland นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลายแตกต่างกับบุคคลอื่นทั่วไป โดยมีลักษณะดังนี้

3.1 มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อจะได้มีโอกาสรับผิดชอบแก้ไข ปัญหาที่มีอยู่ พวกนี้จะมีความปรารถนาจะกระทำการสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

3.2 มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึก ไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่น ในความสำเร็จสูง

3.3 ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณเกี่ยวกับงานของตน ว่าสำเร็จหรือ ล้มเหลวเพื่อการตัดสินใจในงานครั้งต่อไป

3.4 ต้องทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถ เพื่อที่จะได้พยายามปรับปรุง ความสามารถของเขาให้ทัดเทียมกับผู้ที่มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็แรงจูงใจ ให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

นอกจากความต้องการความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงาน แล้ว ยังมีความต้องการอีก 2 อย่าง ที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง ปรารถนาให้ผู้อื่นนิยมชมชอบยอมรับ นับถือตนเองด้วยและ ความต้องการมีอำนาจบารมีปรารถนาที่จะควบคุมบังคับหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นมีความประพฤติหรือพฤติกรรมตามที่ต้องการ ส่วนมากมักจะเป็น คนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้ อำนาจ ผู้บริหารที่ดีมักจะเป็นคนที่มีแรงจูงใจทางด้านอำนาจบารมีสูงมากกว่าทางด้าน ความสำเร็จ และมักเป็นอำนาจบารมีที่ในด้านสังคมเสียมากกว่า

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎี ดังที่กล่าวไว้มาแล้ว สารสำคัญของแต่ละทฤษฎีแล้วสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการ ไม่สิ้นสุด โดยที่มนุษย์จะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อน คือ ความต้องการ ด้านปัจจัยสี่ ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย หลังจากการที่ได้รับการตอบสนอง ในขั้นพื้นฐานแล้วก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นความต้องการ ในระดับสูงขึ้นไป คือ ความต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ ความอยากมีเพื่อนพ้อง ความอยากมีชื่อเสียงเกียรติยศ ความต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือตนเอง ความอยากมี อำนาจบารมีเหนือคนอื่น ๆ ความต้องการความเจริญก้าวหน้า ความต้องการความสำเร็จ

และความต้องการรักษาความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความเด่น ความดัง รวมทั้ง ความสำเร็จ ให้มีอยู่ตลอดไป

ทฤษฎีแรงจูงใจ McClelland

McClelland (อ้างถึงใน ชุศักดิ์ เจนประโคน, 2543, หน้า 65-66) ได้ศึกษาความต้องการของมนุษย์ไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement) เป็นความต้องการมีผลงานและบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา ความต้องการความสำเร็จหรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาที่จำทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ได้มีความสุขสบายใจเมื่อมีประสบผลสำเร็จ และจะมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว ดังนั้นบุคคลกลุ่มนี้จะสนใจในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงขององค์กรหรือหน่วยงาน

2. ความต้องการมีอำนาจ (need for power) เป็นความต้องการมีอิทธิพลอยู่เหนือผู้อื่นและสามารถครอบงำผู้อื่นได้ และความต้องการที่จะควบคุมคนอื่นให้อยู่ในอำนาจของตนเองในฐานะหัวหน้าขององค์กรนั้น ดังนั้นคนที่มีความต้องการอำนาจอย่างแรงกล้า ก็มักจะพยายามมีอิทธิพลอยู่เหนือคนอื่นโดยตรง ด้วยการให้คำแนะนำ ให้ความคิด และพยายามคุยกับคนอื่น ๆ ด้วยเรื่องราวต่าง ๆ ได้คล่องแคล่วหรือเป็นคนช่างพูดช่างเจรจานั้นเอง บุคคลประเภทนี้อยากจะได้ตำแหน่งเป็นหัวหน้าของกลุ่มกิจกรรมทั้งหลาย ทั้งปวง

3. ความต้องการมีมิตรสัมพันธ์ (need for affiliation) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หรือมีความต้องการจะผูกพันกับผู้อื่น กล่าวคือ เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่และต้องการรู้จักกับคนอื่น ดังนั้น ความผูกพันจะเป็พื้นฐานที่จะนำไปสู่ความเข้าใจผู้อื่นอย่างถ่องแท้และยังจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานให้เกิดผลขึ้นระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาได้อีกด้วย

จากการศึกษาทฤษฎีที่กล่าวมาเบื้องต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันไปทำให้ความต้องการมีแรงกระตุ้น แรงขับ หรือเป้าหมายของแต่ละบุคคลนั้นมีการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไป บุคคลใดที่มีความปรารถนาที่จะเรียนรู้

ย่อมทำให้เกิดความเข้มแข็งของแรงจูงใจในการที่อยากจะเรียนรู้ในสิ่งนั้นสิ่งนี้ และเรียนรู้ในสิ่งนั้นได้รวดเร็ว การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล ดังนั้น แรงจูงใจในการเรียนรู้ อาจเกิดจากสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง คือ เกิดจากผู้เรียนเอง เช่น เกิดจากธรรมชาติ ลักษณะนิสัย และความ-ต้องการของผู้เรียนแต่ละคน สาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ เนื่องจากสถานการณ์ที่มาบังคับให้ผู้เรียนเกิดความรู้ เช่น ได้รับทราบสถานการณ์ ที่น่าสนใจ เหตุการณ์ หรือได้รับแรงเสริมบวก เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษา

เหตุจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพล โดยตรงต่อการศึกษาต่อเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation) ซึ่งเป็นเหตุจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ทำให้ประสบผลสำเร็จเป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุดและได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปยิ่งขึ้น

นงลักษณ์ รุ่งวิทย์ (2543, หน้า 18) กล่าวถึง เหตุจูงใจในการศึกษาว่า เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับ จะแตกต่างกันออกไปตามวัย สถานะ และโอกาส เช่น ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียน เพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือถูกบังคับเรียน ตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู่ผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16-25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้ เริ่มจะมองเห็นแนวทางชีวิตซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจจะต้องเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวด้านต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบตนเอง และอาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัวจากครอบครัวตนเอง ครอบครัว เพื่อนฝูงญาติ พี่น้อง หรือผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มหันเข้าสู่ผลรายได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำง่ายมีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นขึ้นอยู่กับคำแนะนำของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง

พี่น้อง และเพื่อนฝูง เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทยไม่ค่อยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ญาติ พี่น้อง บางคนมีค่านิยมเก่า ๆ ว่าการเรียนระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้น ที่จะทำให้บุตรหลานมีโอกาสได้งานดี ๆ ทำให้มีเงินเดือนสูง เป็นเจ้าคนนายคนเป็นที่เชิดชูตาของพ่อ แม่ วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับสูงที่สุดเท่าที่สติปัญญา จะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีอาจจะส่งบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายภาคหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าไปศึกษาต่อใหม่ ในการศึกษาของกลุ่มหลังนี้ มักจะมีลักษณะแตกต่างกันไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกในสิ่งที่ตนคิดไว้ใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

นงลักษณ์ รุ่งวิทย์ (2543, หน้า 19) ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษานับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีงานและไม่มีการมีงานทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่านมาปรากฏชัดเจนอย่างหนึ่งก็คือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัย 4 คือ ด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ ทุกคนจึงต้องการและใฝ่หาให้ได้มา

จากแนวคิดและข้อค้นพบที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ประกอบด้วย ความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกับหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพ และเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้วแต่สถานภาพของตัวเองที่เป็นอยู่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้นำทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow มาใช้ โดยนิสิตที่เข้าศึกษาระดับปริญญาตรี มีเป้าหมาย คือ การสำเร็จทางด้านการศึกษา เพื่ออนาคตที่ดีของนิสิตเป็นที่ยอมรับของสังคม หน้าที่การงานความภาคภูมิใจของครอบครัวและสามารถดำรงชีวิต ให้มีความสุขตลอดไป

สถาบันโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งอยู่เลขที่ 2086 ในบริเวณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตฯ เพื่อเป็นสถานปฏิบัติการทางด้านศึกษาศาสตร์ และเป็นที่ฝึกอบรมทางวิชาการแก่เยาวชน โดยสภามหาวิทยาลัยได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้น ประกาศ ณ วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2514 และแต่งตั้งกรรมการเตรียมการเปิดโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. อภิรมย์ ณ นคร รักษาการคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ในขณะนั้นเป็นประธานแต่เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนและสิ่งจำเป็นอื่น ๆ ไม่สามารถทำได้ทัน ในปี พ.ศ. 2515 ประกอบกับที่ตั้งมหาวิทยาลัยยังไม่แน่นอน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงเริ่มรับนักเรียนได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2516 เป็นต้นมา เป็นโรงเรียนลักษณะสหศึกษา มีวัตถุประสงค์เมื่อแรกก่อตั้งคือ (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548)

1. เพื่อเป็นสถานปฏิบัติการในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
2. เพื่อเป็นสถานศึกษา วิจัย ทดลอง และค้นคว้าทางด้านศึกษาศาสตร์
3. เพื่อสาธิตการเรียนการสอน และการบริหาร โรงเรียนแก่นักศึกษาในทางศึกษาศาสตร์ และผู้บริหารการศึกษา
4. เพื่อเป็นสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อบรมกุลบุตรกุลธิดาให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติอันดีงามเพื่อเป็นพลเมืองดีของชาติในอนาคต

ในปีการศึกษา 2516 เริ่มการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (หลักสูตรมัธยมศึกษา 5 ปี) ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ กำหนดให้มีการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็น 6 ปี เริ่มต้นด้วยมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ประถม 6 เดิม) ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็น 6

ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนสาธิตโดยอาจารย์อำนวยการ ท่องโป่ง เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ได้เตรียมการส่งโรงเรียนเข้าประกวดเพื่อรับรางวัลพระราชทานโรงเรียนดีเด่น ภายใต้ความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย ล่วงถึงปีการศึกษา 2533 โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์พอลา บุตรสุทธีวงศ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน จึงได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลพระราชทาน ระดับมัธยมศึกษาด้านการจัดเตรียมการสอนได้มาตรฐานดีเด่น และผู้ช่วยศาสตราจารย์พอลา บุตรสุทธีวงศ์ พร้อมตัวแทนนักเรียนเข้ารับพระราชทานรางวัล

ปีการศึกษา 2536 คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยให้แบ่งส่วนราชการในคณะศึกษาศาสตร์เป็น 7 ภาควิชา และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2539 ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า 35 เล่ม 113 ตอนที่ 15 3 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

เอกลักษณ์: เรียนรู้ผ่านกิจกรรม

อัตลักษณ์: เรียนรู้อย่างมีความสุข

ข้อมูลจำเพาะ

ตราประจำโรงเรียน: พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

พญาสัตตลักษณ์: ดอกสุพรรณิการ์ (ฝ่ายคำ)

พญาพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งพระราชทานแก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันศุกร์ที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2542

สีประจำโรงเรียน: น้ำเงิน-ทอง

สีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์ คือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

สีทอง หมายถึง ยุคที่รุ่งเรืองของอาณาจักรสุโขทัย

เพลงประจำโรงเรียน: มาร์ชลูกพ่อขุนเกรียงไกร

สถาบันการศึกษาได้เปิดการเรียนการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ม. 1 - ม. 3) และช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 - ม. 6) ภายในเนื้อที่ประมาณ 20 ไร่ของโรงเรียนประกอบด้วยอาคารต่าง ๆ ดังนี้

- อาคารเรียน 6 ชั้น หรือที่เรียกว่าย่อว่า DS. 1 1 หลัง
- อาคารเรียน 2 ชั้น หรือที่เรียกว่าย่อว่า DS. 2 1 หลัง
- อาคารเรียนและสำนักงานผู้อำนวยการ 3 ชั้น หรือที่เรียกว่าย่อว่า DS. 3 1 หลัง
- อาคารเรียน 3 ชั้น หรือที่เรียกว่าย่อว่า DS. 4 1 หลัง
- อาคารเรียนและฝึกงาน 2 ชั้น หรือที่เรียกว่าย่อว่า DS. 5 1 หลัง
- อาคารเรียน 4 ชั้นและอาคารเรียน English Program หรือที่เรียกว่าย่อว่า DS. 6 1 หลัง
- อาคารชั้นเดียว หรือที่เรียกว่าย่อว่า DS. 7 1 หลัง
- โรงพลศึกษา 1 หลัง
- โรงเพาะชำ 1 หลัง
- ห้องนํ้านักเรียน 2 หลัง
- โรงอาหาร 1 หลัง
- ศาลาประสาธน์ใจ (ประชาสัมพันธ์) 1 หลัง
- อาคารธนาคารโรงเรียน 1 หลัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สมทรัพย์ อติชาติบุตร (2541) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 348 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเห็นว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด ส่วนปัจจัยรองลงมา คือ ปัจจัยด้านเจตคติ ในการศึกษาต่อของนักเรียน ปัจจัยด้านการบริการแนะแนว ปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้ปกครองที่ดีต่อการศึกษาของนักเรียน ปัจจัยด้านค่านิยมของท้องถิ่น และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียน เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาของนักเรียน และค่านิยมในการศึกษาต่อของคนใกล้ชิด

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประกอบด้วย ปัจจัย 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนรู้เพื่อรู้ โดยจำแนกตามแผนวิชาชีพ อาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 340 คน เป็นแผนกวิชาบัญชี จำนวน 149 คน แผนกวิชาการเลขานุการ 27 คน แผนกวิชาการตลาด จำนวน 116 คน และแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t test F test ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก มีแรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการสนับสนุนของผู้อื่น

สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541) ศึกษาเรื่อง เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาบันเทศโนโลยีราชวมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจในระดับมาก โดยมีด้านบุคลิกที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจ

ธนพันธ์ แก้วประทีป (2547) ศึกษาเรื่อง ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของโรงเรียนท้าวพระยาพิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว พบว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนของโรงเรียนท้าวพระยาพิทยา ทั้งโดยรวมและรายด้าน ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น ด้านการให้บริการผู้เรียนที่อยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของผู้เรียนเพศชาย และหญิง ทั้งโดยรวมและรายด้านเกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการจัดกิจกรรมผู้เรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความเหมาะสมสูงกว่าเพศชายผู้เรียน

ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ทั้งโดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการเรียนการสอนและด้านการให้บริการผู้เรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นว่าสภาพทางการเรียนมีความเหมาะสมสูงกว่าผู้เรียนช่วงชั้นที่ 4

นิธินา สังคหะ (2547) ศึกษาเรื่อง *แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย* พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษามากที่สุด คือ ด้านความมุ่งหวัง รองลงมาคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว และคุณลักษณะของสถาบันตามลำดับ ส่วนแรงจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นในระดับปานกลาง

สิทธิ์ประกอบ วินยางค์กุล (2547) ศึกษาเรื่อง *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาสาส์ตรและเทคโนโลยี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544-2547* จำนวน 2 หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตของนักศึกษา ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านพัฒนาตนเอง ด้านคุณภาพของอาจารย์ ด้านอาชีพ ด้านการปรับตัวเข้าสังคม ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสถาบัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาเรียงจากมากไปน้อย 3 ด้าน คือ ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ด้านสถาบัน และด้านคุณภาพของอาจารย์

วรรณมล ยินดีจันทร์ (2549) ศึกษาเรื่อง *แรงจูงใจในการเลือกศึกษาที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต* กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาแพทย์ จำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน จากมากไปน้อย คือด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านความมุ่งหวัง และด้านคุณลักษณะของสถาบัน และนักศึกษาแพทย์ที่มีเพศผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนครั้งที่สอบเข้าศึกษา เคย/ไม่เคยศึกษาในสถาบันอื่น การศึกษาอาชีพ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจ

ในการเลือกศึกษาด้านคุณลักษณะส่วนตัว คุณลักษณะสถาบัน ความมุ่งมั่น บุคคล
ที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วรารณ ทัศัน (2549) ศึกษาเรื่อง *เหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์-
ธุรกิจของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย*
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนใช้เหตุผลโดยรวมและรายด้านในระดับมาก ยกเว้นด้านสถาบัน
และด้านบุคคล ที่เกี่ยวข้องในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีเพศ ผลการเรียน อาชีพ
ผู้ปกครอง และรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีเหตุผลในการเลือกเรียนแตกต่างกัน อย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

สุชาติ แก้วเย็น (2549) ศึกษาเรื่อง *แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อปริญญาตรี
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง* ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและ
สื่อสารประชาสัมพันธ์และจากการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจำแนกตาม
เพศ อายุ ภูมิลำเนา และที่ต่างกันมีแรงจูงใจทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05

สุมาลี งามรุ่ง (2549) ศึกษาเรื่อง *องค์ประกอบในการตัดสินใจศึกษาวิชาชีพ-
ทันตแพทย์ ใน 4 สถาบันอุดมศึกษาเขตพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทย พบว่า*
6 องค์ประกอบหลัก ที่นักศึกษาใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาวิชาทันตแพทย์
ใน 4 สถาบัน อุดมศึกษาเขตพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทย ประกอบด้วยดังนี้
(1) ด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการยอมรับทางสังคม (2) ด้านลักษณะวิชาชีพ
ทันตแพทย์ (3) ด้านคุณธรรมและจริยธรรม (4) ด้านมนุษยสัมพันธ์ (5) ทักษะความถนัด
ทางทันตแพทย์ และ (6) ด้านความชำนาญและเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

งานวิจัยต่างประเทศ

Wigfield (1996) ศึกษาเรื่อง *ความสัมพันธ์เรื่ององค์ประกอบของแรงจูงใจ
ในการอ่าน ความถี่และความสามารถในการอ่านของนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 จำนวน*
650 คน วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ
ของแรงจูงใจในการอ่าน ความถี่และความสามารถของนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6

และ (2) ประเมินค่าแรงจูงใจในการอ่านแต่ละองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ ตัวอย่างประชากร คือนักเรียนเกรด 5 และ เกรด 6 โดยตัวอย่างประชากร มีหลากหลายเชื้อชาติ เป็นนักเรียนชาวแอฟริกัน-อเมริกัน ร้อยละ 45 ยุโรป-อเมริกันร้อยละ 53 และชาติอื่น ๆ อีกร้อยละ 2 โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 325 คน นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง จะต้องเข้าร่วมหลักสูตร วรรณกรรม (rich literature-based curriculum) ที่เรียกว่า หลักสูตร The Junior Great Books--JGB ซึ่งลักษณะหลักสูตรนี้จะให้นักเรียน ได้อยู่กับ วรรณกรรมต่าง ๆ หลากหลายประเภท และเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้มีโอกาสถกเถียงกับ ครูและเพื่อนร่วมชั้น เกี่ยวกับวรรณกรรมนั้น ๆ และเขียนความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับวรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบสอบถาม องค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่าน (MRQ) จำนวน 54 ข้อ (2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน (gates-macginitie) และ (3) แบบสอบถามความถี่ในการอ่าน วรรณกรรมวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงโครงสร้าง (confirmatory factor analyses) การประเมินแรงจูงใจในการอ่านแต่ละองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า (confirmatory factor analyses) การประเมินแรงจูงใจในการอ่านแต่ละองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า ทุกองค์ประกอบมีความชัดเจนและมีค่าความตรง คงที่ภายใน (internal consistency reliability) อยู่ในเกณฑ์ดีและแรงจูงใจในการอ่าน ได้แก่ ความคาดหวังด้วยตนเอง การท้าทาย การหลบหลีกงาน ความอยากรู้อยากเห็น ประสพการณ์ ความสำคัญในการอ่าน การตระหนักรู้ การแข่งขัน ผลการเรียนรู้ การตอบสนองทางสังคม ความถี่และความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันในทางบวกยกเว้นการหลบหลีกงาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบของแรงจูงใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ทางลบ

DeRemer (2002) ศึกษารูปแบบกระบวนการตัดสินใจเลิกเรียนของนักเรียนระดับ ผู้ใหญ่ การเลิกเรียนต่อของนักเรียนในระดับการศึกษาที่สูงยังมีการศึกษาอยู่มาก แต่มีเพียงส่วนน้อยที่เข้าใจปรากฏการณ์ ที่ส่งผลเสียต่อทั้งผู้จัดระบบการศึกษาและนักศึกษา และนักเรียน จากข้อมูลของ Digest of education statistics เมื่อปี ค.ศ. 1999 จำนวนของ นักศึกษาผู้ใหญ่ (อายุมากกว่า 24 ปี) เข้าโรงเรียนมีมากขึ้นเกือบ 6 เท่า เมื่อเทียบกับ จำนวนของนักเรียนที่มีอายุปกติในทศวรรษที่แล้วและในปัจจุบันพบว่ามากกว่า 40% ของนักเรียนทั้งหมดลงทะเบียนเรียนในสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น นักเรียนจำนวนมาก

ได้บันทึกอัตราการไม่เรียนต่อของนักเรียนผู้ใหญ่พบว่า มีสูงกว่านักเรียนปกติ การศึกษาครั้งนี้ได้จำแนกปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนผู้ใหญ่และปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์อย่างไรกับการตัดสินใจเลิกเรียนของนักเรียนผู้ใหญ่

ข้อมูลของการศึกษานี้รวมเอา 2 กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย นักเรียนผู้ใหญ่ที่เรียนจบในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและนักเรียน 6 คนที่ยังเรียนอยู่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี IQA โดยให้นำข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายมาวิเคราะห์

การศึกษาพบประสบการณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน แหล่งเงินทุนที่เกี่ยวข้อง และการเกิดการวิกฤติที่ไม่คาดคิดซึ่งเป็นสาเหตุขั้นต้นที่สามารถเริ่มก่อเกิดห่วงโซ่ของเหตุการณ์ ที่อาจนำไปสู่การตัดสินใจออกจากโรงเรียน การศึกษายังพบหลักการในการเกิดปัญหา คือ ความสามารถในการจัดการเรื่องเวลา โดยเฉพาะในเรื่องการพยายามโง่งในการแข่งขันกันทั้งในการทำงานในโรงเรียนและครอบครัว ความพยายามตบตานั้นเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดและหวาดหวั่นในการประเมินต้นทุนและกำไรในการเรียนต่อของพวกเขาถ้านักเรียนไม่สามารถทนต่อความเครียดได้ หรือประเมินแล้วว่า ผลที่ได้มีต้นทุนมากกว่ากำไร นักเรียนอาจตัดสินใจไม่เรียนต่อ ผลของการศึกษาแสดงนัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนและกำไรของการเปลี่ยนความคือดังตามที่นักเรียน แสดงให้เห็นในหลักสูตรการศึกษาของเขา ธรรมชาติของการตัดสินใจอาจเกิดการเปลี่ยนแปลง

Boshier (1971) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ (Educational Participation Scale--EPS) โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้านหลัก ได้แก่ (1) การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น (2) การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น (3) การประกอบอาชีพ (4) การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ (5) การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน และ (6) การเรียนเพื่อรู้ การวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ใหญ่เข้าเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน และตัวแปรด้านอายุ เพศ ระดับการศึกษาและอาชีพมีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจเหล่านี้ด้วย นั่นคือ ผู้ที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง ผู้ชายมีแรงจูงใจด้านการทำตามความคาดหวังผู้อื่น และแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพสูง

Girard (อ้างถึงใน ประเมศวร์ โพธิ์คล้าย, 2541) ได้สำรวจโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียนทั้งชายและหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 12-17 ปี จำนวน 1,000 คน เกี่ยวกับลักษณะครูสอนภาษาที่ตนต้องการ เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนภาษาได้คำตอบคือ ผู้สามารถสร้างบทเรียนให้น่าสนใจ ออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจน อธิบายชัดเจน พูดภาษาอังกฤษเก่ง แสดงความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมมีความอดทนสูงใช้ภาษาพูดอยู่เสมอ มีความสามารถทำให้นักเรียนทุกคนเรียนได้ดีและใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลเป็น คุณสมบัติของครูดังกล่าวนี้จะเป็นแรงจูงใจทำให้นักเรียนมีความสนใจเรียนภาษา

Rosenberg (อ้างถึงใน ภัสรา จันโทมุข, 2542) วิจัยเรื่อง ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมที่สำคัญมีได้อยู่ที่การมีรายได้ และเกียรติภูมิสูงเท่านั้น แต่อยู่ที่ความพอใจด้านอื่น ๆ อีก ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ได้ใช้ความรู้ความสามารถ และความถนัดพิเศษเป็นงานที่มีรายได้ดี เปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นมากกว่าที่จะอยู่กับสิ่งของเปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เต็มที่ ทำให้เกียรติและสภาพทางสังคมสูง การมีอนาคตที่มั่นคงปลอดภัยเปิดโอกาสให้มีอิสระอย่างเต็มที่โอกาสได้ใช้ภาวะผู้นำ และได้ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ

Long (อ้างถึงใน ภูมิสิทธิ์ มิ่งชะนิค, 2548) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อการเลือกเรียนวิชาชีพ คือ พื้นที่ตั้งของสถาบัน เป้าหมายการงาน ความสามารถเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ส่วนปัจจัยด้านลักษณะเฉพาะ การคาดหวังรายได้จากอาชีพ จุดมุ่งหมายทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ระดับการศึกษาไม่ค่อยมีนัยสำคัญมากนัก

สรุปการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันสำหรับการศึกษานักเรียน/นักศึกษา เพื่อนำความรู้ความสามารถไปประกอบอาชีพในอนาคตตามที่คาดหวังไว้ ดังนั้น แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสำคัญต่อการศึกษาคความ-

ต้องการของผู้เรียน เพื่อนำผลจากการศึกษาไปพัฒนาวางแผนการจัดการศึกษา รวมถึงสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและสามารถรองรับจากนักเรียนได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระในการศึกษา แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนการทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ดังนี้

การศึกษาตัวแปรเพศ

ปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย (2541) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ วิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการเปรียบเทียบพบว่า แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระหว่างเพศชายและหญิงในด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล และสื่อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภัสรา จันโทมุต (2542) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ภาพสันธุ์ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาพสันธุ์ของนักเรียน/นักศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสวัสดิการ จากผลการเปรียบเทียบในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาพสันธุ์นักเรียน/นักศึกษา เพศชายและเพศหญิง โดยพิจารณารายด้านพบว่า มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนนักศึกษาเพศชายมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านสวัสดิการ และด้านชื่อเสียงของสถาบันสูงกว่าเพศหญิง

การศึกษาตัวแปรคณะวิชา

นิธินา สังคหะ (2547) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า นักศึกษา ที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษาตัวแปรประเภทสถาบัน

ไกรวรุ พนมพงษ์ (2544) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายสามัญ หรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมและจำแนกเพศและประเภทของโรงเรียน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายสามัญ และสายอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายสามัญและศึกษาต่อสายอาชีพ โดยรวมมากกว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษาตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบเป็นแรงจูงใจในระดับมาก โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สังวาลย์คำ สิงห์เพชรชัยปัญญา (2543) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูของนักศึกษาในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาอยู่ในระดับดี ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษามีการศึกษาสูง ร้อยละ 55.9 อาชีพของผู้ปกครองส่วนมากอาชีพที่ใช้แรงงานร้อยละ 59.7 และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว เท่ากับ 297,390 กีบ

การศึกษาตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539) ศึกษาเรื่อง สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

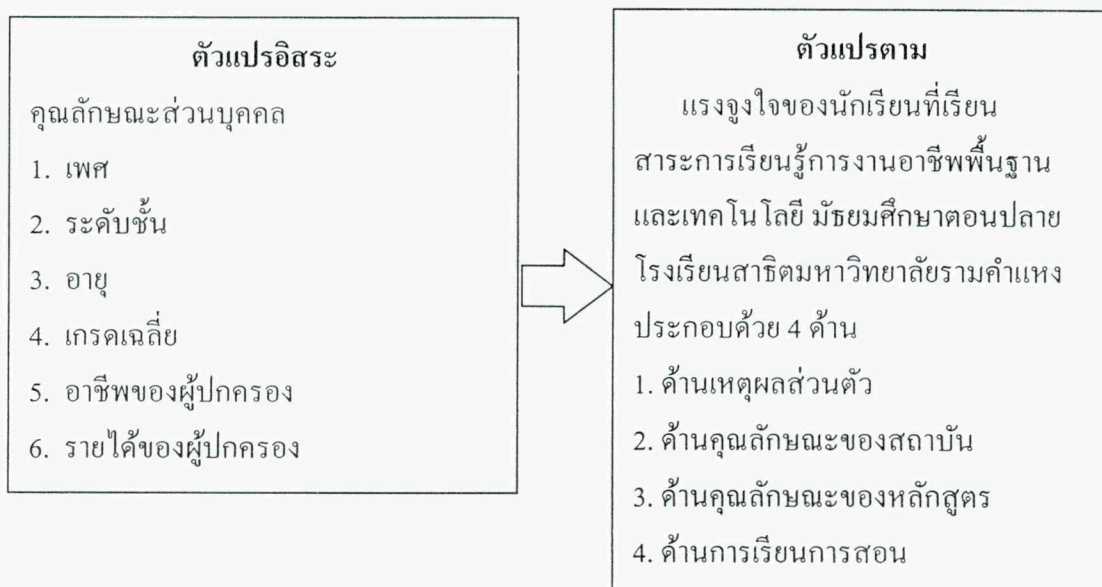
การศึกษาตัวแปรรายได้ของผู้ปกครอง

พล เหลืองรังสี (2546) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกลุ่ม-รัตนโกสินทร์ พบว่า ผลการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี 3 ด้าน จาก 5 ด้าน ที่สามารถทำนายการเลือกสมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านเศรษฐกิจมากที่สุด รองลงมาด้านลักษณะของสถาบัน และด้านสังคม

จากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจและผลการศึกษาวิจัยของนักวิจัยที่ได้กล่าวไว้พบว่าแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสมัครเรียนของนักศึกษาทุกคนและมีความสำคัญกับชีวิต ไม่ว่าคนชาติใด ภาษาใด และช่วงอายุเท่าใด ทุกคนต่างต้องเลือกตัดสินใจสิ่งที่ดีที่สุด เหตุผลอาจจะอยู่ที่จุดมุ่งหมายของแต่ละบุคคล เช่นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสายอาชีพหรือสายสามัญที่จะต้องเลือกตัดสินใจว่าตนเองจะศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพที่เรียนมาหรือจะเปลี่ยนสาขาวิชาเพื่อที่จะได้เปลี่ยนอาชีพในอนาคต ดังนั้นมูลเหตุแรงจูงใจจึงมีบทบาทสำคัญต่อนักศึกษามากในช่วงเวลาเช่นนี้ โดยมูลเหตุจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการสมัครเรียนที่จะต้องคำนึงถึง คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงในอาชีพ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านชื่อเสียงของสถาบัน และด้านการประชาสัมพันธ์ เพราะมูลเหตุจูงใจเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาสามารถตัดสินใจในวิธิต่างที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเองได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับมูลเหตุแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ เพศ ระดับชั้น อายุ และเกรดเฉลี่ย อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง โดยศึกษาว่าตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนการงาน

พื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยได้ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า
มูลเหตุแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการ
ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 859 คน ระดับชั้นและจำนวนนักเรียน
ในแต่ละระดับ

ตาราง 1

จำนวนนักเรียนจำแนกตามชั้นปี

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (คน)
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	230
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	336
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	293
รวม	859

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 300 คน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของตัวอย่างการใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น .95 โดยยอมให้เกิดการคลาดเคลื่อนได้ 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 270 คน เพื่อเป็นการสำรองในกรณีตัวอย่างไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอใช้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 300 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบ Simple Random Sampling โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนำจำนวนนักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้นมารวมกัน แล้วใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบ Krejcie and Morgan (1970, p. 607) แล้วนำจำนวนที่ได้มาหาร 3 เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนแต่ละระดับชั้นเท่า ๆ กัน คือ ระดับชั้นละ 100 คน (ดูตาราง 2)

ตาราง 2

จำนวนตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี

ระดับชั้น	จำนวน (คน)
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	100
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	100
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	100
รวม	300

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเรื่องแรงงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีเนื้อหาเป็น 2 ตอน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้น อายุ เกรดเฉลี่ย อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องแรงงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร และด้านปัจจัยด้านการเรียนการสอน

การสร้างเครื่องมือมีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงงใจรวมทั้งศึกษาจากการสร้างเครื่องมือวัดจากตำรา และงานวิจัยวิทยานิพนธ์ หลาย ๆ เล่ม ที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและงานวิจัยครั้งนี้
2. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรที่ทำการวิจัยทุกตัวแปร

3. สร้างข้อคำถามความต้องการของแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกเป็น 4 ด้าน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

3.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว

3.2 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

3.3 ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร

3.4 ด้านปัจจัยทางด้านการเรียนการสอน

4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและทฤษฎีของเนื้อหา รวมทั้งความถูกต้องเหมาะสม ชัดเจนทางภาษา โดยพิจารณาดัชนีความสอดคล้องกับคำนิยามศัพท์เพื่อหาค่า IOC ดังรายนามผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้

4.1 รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

4.2 รองศาสตราจารย์ ดร. สุภารัตน์ พิชายี ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

4.3 รองศาสตราจารย์ ดร. จันทร์จรี เกตุมาโร อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

4.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีดี สุทธิแย้ม อธิการบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

4.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัทภัสมา พุ่มแย้ม อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. นำผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ .05 ขึ้นไปงานวิจัยครั้งนี้มีดัชนีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.8 ถึง 1

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามดังนี้ ด้านเหตุผลส่วนตัว 10 ข้อ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน 10 ข้อ ด้านหลักสูตร 10 ข้อ และด้านปัจจัยทางด้านการเรียนการสอน 10 ข้อ และนำข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ค่า IOC

จำนวน 40 ข้อ ตามที่อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญแนะนำทั้งภาษาที่ใช้และโครงสร้างของแบบสอบถามทั้งหมด นำเครื่องมือ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไปเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีมี 4 ด้าน (1) ด้านเหตุผลส่วนตัว (2) ด้านคุณลักษณะของสถาบัน (3) ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร 10 ข้อ และ (4) ด้านปัจจัยทางด้านการเรียนการสอน ของ Cronbach ของแบบสอบถามด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปแบบสังคมศาสตร์ ได้ค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.933 เท่ากันถูกต้อง และสมบูรณ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือเสนอผู้บริหารระดับสูงเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. เมื่อผู้บริหารระดับสูงอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยได้เตรียมแบบสอบถามแล้วนำไป

เก็บข้อมูลและรอรับด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อเตรียมใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลใช้ในการวิเคราะห์หาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)
2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงาน พื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

รวมค่าแห่ง ทั้ง 4 ด้าน ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ที่มีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนแบบสอบถามส่วนที่ 2 โดยใช้คะแนนเฉลี่ยและการแปลผล (ประกอบ กรรณสูตร, 2538, หน้า 117) ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 คะแนน หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 คะแนน หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบสมมติฐานว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน จะมีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่าที (t test)

3.2 การทดสอบสมมติฐานว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน จะมีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานอาชีพพื้นฐานและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จะใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)

3.3 การทดสอบสมมติฐานว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่างกันจะมีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)

3.4 การทดสอบสมมติฐานว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันจะมีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of varinace) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)

3.5 การทดสอบสมมติฐานว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันจะมีแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of varinace) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้ส่งใช้วิธีการดำเนิน การศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาร้อยละ (percentage)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนเรื่องแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามสถานภาพของนักเรียนกรณีมีการเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t test) และกรณีที่มีการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างระหว่างรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé post hoc Comparison)

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาร้อยละ (percentage) (ดูตาราง 3)

ตาราง 3

จำนวน และร้อยละข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียน เรื่องแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียน
 สาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน-
 สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ ระดับชั้น อายุ เกรดเฉลี่ย อาชีพของ
 ผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	146	48.7
หญิง	154	51.3
ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	100	33.3
มัธยมศึกษาปีที่ 5	100	33.4
มัธยมศึกษาปีที่ 6	100	33.3
อายุ		
15-16 ปี	120	40.0
17 ปี	98	32.7
18 ปีขึ้นไป	82	27.3
เกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 1.00-2.99	123	41.0
3.00 ขึ้นไป	177	59.0
ผู้ปกครองของท่านประกอบอาชีพใด		
รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	86	28.7
ค้าขาย เกษตร พนักงานบริษัท	106	35.3
ธุรกิจส่วนตัว	108	36.0

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000-20,000 บาท/เดือน	39	13.0
20,001-30,000 บาท/เดือน	48	16.0
30,001-40,000 บาท/เดือน	90	30.0
40,001-50,000 บาท/เดือน	38	12.7
50,001 บาท/เดือนขึ้นไป	85	28.3

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย เป็นเพศชาย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 เป็นเพศหญิง จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

อายุ 15-16 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 40 อายุ 17 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และอายุ 18 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.3

เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 และเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1.00-2.99 จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0

อาชีพของผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 อาชีพค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทฯ ทนายความอื่น ๆ ไปรกระบุ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รัฐวิสาหกิจ/รับราชการจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7

ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จำนวน 90 คน ร้อยละ 30.0 มีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 85 คน ร้อยละ 28.3 มีรายได้ 20,001-30,000 บาท จำนวน 48 คน ร้อยละ 16.0 มีรายได้ 40,001-50,000 บาท จำนวน 38 คน ร้อยละ 12.7 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000-20,000 บาท จำนวน 39 คน ร้อยละ 13.0

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระ-
การเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง**

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร และด้านปัจจัยด้านการเรียนการสอน โดยหาเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ได้ผลลัพธ์ (ดูตาราง 4-8)

ตาราง 4

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นรายด้าน

แรงจูงใจรายด้าน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.04	0.56	มาก
2. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	3.91	0.67	มาก
3. ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร	3.89	0.69	มาก
4. ด้านปัจจัยด้านการเรียนการสอน	3.96	0.74	มาก
รวม	3.95	0.61	มาก

จากตาราง 4 พบว่าแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.04$) ด้านปัจจัยทางด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.96$) ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ($\bar{X} = 3.91$) และด้านคุณลักษณะของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.89$)

ตาราง 5

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้
 การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-
 รามคำแหง ด้านเหตุผลส่วนตัว เป็นรายชื่อ

แรงงูใจด้านเหตุผลส่วนตัว	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง			
มีชื่อเสียงยอมรับของสังคม	4.00	.780	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.04	.735	มาก
3. หลังจากสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา			
ตอนปลาย นักเรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อ			
ระดับอุดมศึกษาได้	4.08	.772	มาก
4. นักเรียนมีความภาคภูมิใจและรู้สึกรักว่าตนเอง			
มีคุณค่ามากขึ้นเมื่อสำเร็จการศึกษา	4.15	.753	มาก
5. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมี			
อาจารย์ที่จบการศึกษาวุฒิปริญญาโท และ			
ปริญญาเอก ร่วมสอนจำนวนมาก	4.03	.838	มาก
6. นักเรียนมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของ			
เพื่อนและสังคม	4.21	.711	มาก
7. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง			
เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองตาม			
ความถนัดและความสนใจ	4.04	.802	มาก
8. นักเรียนมีโอกาสดูได้ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง			
จากห้องปฏิบัติการของโรงเรียน และ			
ห้องปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย	3.96	.835	มาก
9. นักเรียนที่เรียน เก่ง ต้องการศึกษายาสามัญ			
มากกว่าสาขาอาชีพ	3.90	.910	มาก
10. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง			
ตั้งอยู่ในจุดที่มีการคมนาคมสะดวก	4.00	.905	มาก
รวม	4.04	.559	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม ด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและสังคม ($\bar{X} = 4.21$) นักเรียนมีความภาคภูมิใจและรู้สึกว่าคุณค่าของตนเองมีคุณค่ามากขึ้นเมื่อสำเร็จการศึกษา ($\bar{X} = 4.15$) หลังจากสำเร็จการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายนักเรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษาได้ ($\bar{X} = 4.08$) และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ นักเรียนที่เรียน เก่ง ต้องการศึกษายาสามัญมากกว่าสายอาชีพ นักเรียนมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและสังคม ($\bar{X} = 3.90$)

ตาราง 6

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านคุณลักษณะของสถาบัน เป็นรายข้อ

แรงจูงใจด้านคุณลักษณะของสถาบัน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ นำหลักธรรมมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ	3.98	.807	มาก
2. โรงเรียนมีการประเมินการปฏิบัติงานการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	3.90	.822	มาก
3. มีการกำหนดวุฒิทางการศึกษาและคุณสมบัติผู้สอนเป็นไปตามระเบียบ และกฎเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ	3.92	.838	มาก
4. การดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ	3.96	.819	มาก
5. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เปิดโอกาสให้ผู้เรียน เลือกเรียนตามความถนัดและตามความสนใจ	3.92	.820	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

แรงจูงใจด้านคุณลักษณะของสถาบัน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
6. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย พร้อม เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการใช้	3.88	.878	มาก
7. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจาก แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกเหนือจากการ เรียนรู้ในชั้นเรียน	3.90	.905	มาก
8. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหาเป็น	3.95	.860	มาก
9. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดหาบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ในโรงเรียน	3.91	.863	มาก
10. ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง เปิดโอกาสให้นักวิชาการ ในโรงเรียน และผู้ปกครอง นักเรียน มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน	3.84	.908	มาก
รวม	3.90	.694	มาก

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.02$) โรงเรียนมีการประเมินการปฏิบัติงานการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

($\bar{X} = 4.08$) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.04$) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.02$) และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดหาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.81$)

ตาราง 7

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร เป็นรายชื่อ

แรงงูใจด้านคุณลักษณะของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. เนื้อหารายวิชากลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพ และเทคโนโลยีในหลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน	3.91	.880	มาก
2. เนื้อหารายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีที่นักเรียนสามารถนำประโยชน์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.90	.844	มาก
3. ความรู้ในเนื้อหาเลือกเสรีของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการนักเรียน	3.91	.845	มาก
4. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เปิดหลักสูตรวิชาเลือกหลากหลายไว้ให้กับนักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด	3.93	.839	มาก
5. หลักสูตรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	3.93	.831	มาก
6. หลักสูตรมีลักษณะสอดคล้องกับความต้องการศึกษาของผู้เรียน	3.86	.852	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

แรงจูงใจด้านคุณลักษณะของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
7. เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนการสอนเพียงพอที่จะส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น และมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ	3.86	.909	มาก
8. รายละเอียดเนื้อหาของหลักสูตรเรียงตามลำดับจากง่ายหายาก	3.86	.885	มาก
9. หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาพื้นฐานและสามารถพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้น	3.91	.846	มาก
10. หลักสูตรบางวิชานำหลักภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้	3.90	.842	มาก
รวม	3.90	.694	มาก

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมด้านคุณลักษณะของหลักสูตร มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้ หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาพื้นฐานและสามารถพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.98$) หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาพื้นฐาน และสามารถพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.94$) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เปิดหลักสูตรวิชาเลือกหลากหลายไว้ให้กับนักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด ($\bar{X} = 3.93$) หลักสูตรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ($\bar{X} = 3.93$) และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ หลักสูตรมีลักษณะสอดคล้องกับความต้องการศึกษาของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.86$) เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนการสอนเพียงพอที่จะส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น และมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.86$) รายละเอียดเนื้อหาของหลักสูตรเรียงตามลำดับจากง่ายหายาก ($\bar{X} = 3.86$)

ตาราง 8

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้
 การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านปัจจัยการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

แรงงใจด้านปัจจัยการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. อาจารย์ติดตาม ดูแลผู้เรียน อย่างต่อเนื่อง	4.02	.816	มาก
2. อาจารย์จัดทำแผนการสอนสอดคล้องกับ เนื้อหารายวิชาที่สอน	4.08	.785	มาก
3. อาจารย์ใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย	3.98	.834	มาก
4. อาจารย์ใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียน การสอน	3.97	.927	มาก
5. อาจารย์ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอย่าง สม่ำเสมอ	3.97	.877	มาก
6. อาจารย์นำความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นมา ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.95	.929	มาก
7. การจัดการเรียนการสอนเน้นการฝึกปฏิบัติ เป็นกลุ่ม	4.04	.843	มาก
8. อาจารย์เชิญบุคคลที่มีความรู้ในชุมชนมาเป็น วิทยากร	3.86	.995	มาก
9. อาจารย์จัดให้มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อเพิ่มความรู้	3.81	1.071	มาก
10. อาจารย์ส่งเสริมและสนับสนุนการ สร้างสรรค์ผลงานนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.93	.915	มาก
รวม	3.96	.736	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและ
 เทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพ
 รวมด้านปัจจัยการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณา

เป็นรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ อาจารย์จัดทำแผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.08$) การจัดการเรียนการสอนเน้นการฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 4.04$) อาจารย์ติดตาม ดูแลผู้เรียน อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.02$) และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ อาจารย์จัดให้มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อเพิ่มความรู้อ ($\bar{X} = 3.81$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียน สาระการเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t test) (ดูตาราง 9)

ตาราง 9

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจ	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.07	.564	4.00	.554	1.087	.278
2. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	3.99	.645	3.84	.689	2.103*	.036*
3. ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร	3.94	.705	3.85	.682	1.132	.259
4. ด้านปัจจัยการเรียนการสอน	4.03	.726	3.90	.747	1.544	.124
รวม	4.01	.596	3.90	.621	1.615	.107

* $p < .05$

จากตาราง 9 พบว่าแรงงูใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน มีแรงงูใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้นด้านคุณลักษณะของสถาบันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงูใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้น ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) หากพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ โดยวิธีการเชฟเฟ้ (Scheffé post hoc comparison) ได้ผลลัพธ์ดังตาราง 10

ตาราง 10

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นแรงงูใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้น

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเหตุผลส่วนตัว					
ระหว่างกลุ่ม	1.738	2	.869	2.809	.062
ภายในกลุ่ม	91.866	297	.309		
รวม	93.604	299			
ด้านคุณลักษณะของสถาบัน					
ระหว่างกลุ่ม	3.748	2	1.874	4.240	.015*
ภายในกลุ่ม	131.255	297	.442		
รวม	135.003	299			

ตาราง 10 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	Sig.
ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร					
ระหว่างกลุ่ม	3.6331	2	1.817	3.845	.022*
ภายในกลุ่ม	140.327	297	.472		
รวม	143.960	299			
ด้านปัจจัยการเรียนการสอน					
ระหว่างกลุ่ม	5.008	2	2.504	4.703	.010*
ภายในกลุ่ม	158.153	297	.533		
รวม	163.162	299			
รวมรายด้าน					
ระหว่างกลุ่ม	3.402	2	1.701	4.672	.010*
ภายในกลุ่ม	108.136	297			
รวม	111.538	299			

* $p < .05$

จากตาราง 10 พบว่า แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงาน พื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-รามคำแหง ที่มีระดับชั้นต่างกันมีแรงจูงใจในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน และด้านคุณลักษณะของหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ส่วนในภาพรวม และด้านปัจจัยการเรียนการสอน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีทาง Scheffé (ดูตาราง 11-12)

ตาราง 11

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระ-
การเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม. 4	ม. 5	ม. 6
		3.89	4.10	3.86
ม. 4	3.89	-	-	-
ม. 5	4.10	-	-	*
ม. 6	3.86	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 11 พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ม. 5 กับ ม. 6 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ระดับชั้น ม. 5 ($\bar{X} = 4.10$) สูงกว่า ม. 6 ($\bar{X} = 3.86$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 12

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระ-
การเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมจำแนกตามปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถาบัน

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม. 4	ม. 5	ม. 6
		3.84	4.07	3.92
ม. 4	$\bar{X}$	-	*	-
ม. 5	4.07	-	-	*
ม. 6	3.92	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 12 พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้ การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยด้านคุณลักษณะสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า มีความแตกต่างกัน 2 คู่ คือ ม. 5 กับ ม. 6 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ระดับชั้น ม. 5 ($\bar{X} = 4.07$) สูงกว่า ม. 4 ($\bar{X} = 3.84$) ระดับชั้น ม. 5 กับ ม. 6 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ระดับชั้น ม. 5 ($\bar{X} = 4.07$) สูงกว่า ม. 6 ($\bar{X} = 3.92$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 13

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมจำแนกตามปัจจัยด้านคุณลักษณะของหลักสูตร

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม. 4	ม. 5	ม. 6
		3.84	4.05	3.90
ม. 4	3.84	-	-	-
ม. 5	4.05	-	-	*
ม. 6	3.90	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 13 พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยด้านคุณลักษณะของหลักสูตร เป็นรายคู่พบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ม. 5 กับ ม. 6 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ระดับชั้น ม. 5 ($\bar{X} = 4.05$) สูงกว่า ม. 6 ($\bar{X} = 3.90$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 14

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมจำแนกตามปัจจัยการเรียนการสอน

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม. 4	ม. 5	ม. 6
		3.91	4.14	3.84
ม. 4	3.91	-	-	-
ม. 5	4.14	-	-	*
ม. 6	3.84	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 14 พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยการเรียนการสอน เป็นรายคู่พบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ม. 5 กับ ม. 6 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ระดับชั้น ม. 5 ($\bar{X} = 4.14$) สูงกว่า ม. 6 ($\bar{X} = 3.84$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเหตุผลส่วนตัว					
ระหว่างกลุ่ม	24.787	2	12.393	53.488	.000
ภายในกลุ่ม	68.817	297	.232		
รวม	93.604	299			

ตาราง 15 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	Sig.
ด้านคุณลักษณะของสถาบัน					
ระหว่างกลุ่ม	48.611	2	24.306	83.559	.000
ภายในกลุ่ม	86.392	297	.291		
รวม	135.003	299			
ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร					
ระหว่างกลุ่ม	78.118	2	39.059	176.189	.000
ภายในกลุ่ม	65.842	297	.222		
รวม	143.960	299			
ด้านปัจจัยการเรียนการสอน					
ระหว่างกลุ่ม	66.681	2	33.340	102.632	.000
ภายในกลุ่ม	96.481	297	.325		
รวม	163.162	299			
รวมรายด้าน					
ระหว่างกลุ่ม	52.313	2	26.156	131.166	.000
ภายในกลุ่ม	59.226	297			
รวม	111.538	299			

จากตาราง 15 พบว่า แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงาน-
 พื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-
 รามคำแหง ที่มีระดับอายุต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16

ผลการเปรียบเทียบแรงงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ

แรงงใจ	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.07	.564	4.00	.554	1.087	.278
2. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	3.99	.645	3.84	.689	2.103*	.036*
3. ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร	3.94	.705	3.85	.682	1.132	.259
4. ด้านปัจจัยการเรียนการสอน	4.03	.726	3.90	.747	1.544	.124
รวม	4.01	.596	3.90	.621	1.615	.107

* $p < .05$

จากตาราง 16 พบว่า แรงงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเกรดเฉลี่ย โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17

ผลการเปรียบเทียบแรงงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายด้าน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเหตุผลส่วนตัว					
ระหว่างกลุ่ม	2.228	2	1.114	3.621*	.028
ภายในกลุ่ม	91.375	297	.308		
รวม	93.604	299			

ตาราง 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านคุณลักษณะของสถาบัน					
ระหว่างกลุ่ม	3.073	2	1.536	3.458*	.033
ภายในกลุ่ม	131.931	297	.444		
รวม	135.003	299			
ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร					
ระหว่างกลุ่ม	6.005	2	3.002	6.464*	.016
ภายในกลุ่ม	137.955	297	.464		
รวม	143.960	299			
ด้านปัจจัยการเรียนการสอน					
ระหว่างกลุ่ม	4.452	2	2.226	4.165*	.016
ภายในกลุ่ม	158.710	297	.534		
รวม	163.162	299			
รวมรายด้าน					
ระหว่างกลุ่ม	3.744	2	1.872	5.158*	.006
ภายในกลุ่ม	107.795	297			
รวม	111.538	299			

จากตาราง 17 พบว่า แรงงูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง ที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระ-
การเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพ	$\bar{X}$	รัฐวิสาหกิจ/ รับราชการ	ค้าขาย/เกษตรกร/ พนักงานบริษัท/ อื่น ๆ โปรครระบุ	ธุรกิจส่วนตัว
		3.93	4.95	3.83
รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	3.93	-	-	-
ค้าขาย/เกษตรกร/พนักงาน บริษัท/อื่น ๆ โปรครระบุ	4.95	-	-	*
ธุรกิจส่วนตัว	3.83	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 18 พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้
การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองเป็นรายคู่พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ
ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ และธุรกิจส่วนตัว อาชีพของผู้ปกครอง
โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ค้าขาย
เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ โปรครระบุ ($\bar{X} = 4.95$) สูงกว่า ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.83$)
ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง ด้านเหตุผลส่วนตัว

อาชีพ	$\bar{X}$	รัฐวิสาหกิจ/ รับราชการ	ค้าขาย/เกษตรกร/ พนักงานบริษัท/ อื่น ๆ โปรครระบุ	ธุรกิจส่วนตัว
		4.00	4.16	3.96
รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	4.00	-	-	-
ค้าขาย/เกษตรกร/พนักงาน บริษัท/อื่น ๆ โปรครระบุ	4.16	-	-	*
ธุรกิจส่วนตัว	3.96	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 19 พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองด้านเหตุผลส่วนตัว เป็นรายคู่พบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ และธุรกิจส่วนตัว อาชีพ ของผู้ปกครอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ โปรครระบุ ($\bar{X} = 4.16$) สูงกว่า ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.96$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระ-
การเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง ด้านคุณลักษณะของ
สถาบัน

อาชีพ	$\bar{X}$	รัฐวิสาหกิจ/ รับราชการ	ค้าขาย/เกษตรกร/ พนักงานบริษัท/ อื่น ๆ โปรครระบุ	ธุรกิจส่วนตัว
		3.89	4.05	3.81
รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	3.89	-	-	-
ค้าขาย/เกษตรกร/พนักงาน บริษัท/อื่น ๆ โปรครระบุ	4.05	-	-	*
ธุรกิจส่วนตัว	3.81	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 20 พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้
การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองด้านคุณลักษณะของสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า
มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ และธุรกิจส่วนตัว
อาชีพของผู้ปกครอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ .05 คือ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ โปรครระบุ ($\bar{X} = 4.05$) สูงกว่า
ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายกลุ่มแรงงใจของนักเรียนในการเรียนสาระ-
การเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ด้านคุณลักษณะของ
หลักสูตร

อาชีพ	$\bar{X}$	รัฐวิสาหกิจ/ รับราชการ	ค้าขาย/เกษตรกร/ พนักงานบริษัท/ อื่น ๆ โปรครระบุ	ธุรกิจส่วนตัว
		3.89	4.07	3.74
รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	3.89	-	-	-
ค้าขาย/เกษตรกร/พนักงาน บริษัท/อื่น ๆ โปรครระบุ	4.07	-	-	*
ธุรกิจส่วนตัว	3.74	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 21 พบว่า ในภาพรวมแรงงใจของนักเรียนในการเรียนสาระ
การเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองด้านคุณลักษณะของหลักสูตร
เป็นรายกลุ่มพบที่มีความแตกต่างกัน 1 กลุ่ม คือ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ และ
ธุรกิจส่วนตัว อาชีพของผู้ปกครอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ โปรครระบุ
($\bar{X} = 4.07$) สูงกว่าธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.74$) ส่วนกลุ่มอื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายอาชีพของผู้ปกครอง ด้านปัจจัยการเรียนรู้ การสอน

อาชีพ	$\bar{X}$	รัฐวิสาหกิจ/ รับราชการ	ค้าขาย/เกษตรกร/ พนักงานบริษัท/ อื่น ๆ โปรตระกูล	ธุรกิจส่วนตัว
		3.97	4.10	3.81
รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	3.97	-	-	-
ค้าขาย/เกษตรกร/พนักงานบริษัท/อื่น ๆ โปรตระกูล	4.10	-	-	*
ธุรกิจส่วนตัว	3.81	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 22 พบว่า ในภาพรวมแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองด้านปัจจัยการเรียนรู้ การสอน เป็นรายคู่พบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ และธุรกิจส่วนตัว อาชีพของผู้ปกครอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานบริษัทอื่น ๆ โปรตระกูล ($\bar{X} = 4.10$) สูงกว่า ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23

ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเหตุผลส่วนตัว					
ระหว่างกลุ่ม	2.080	4	.520	1.676	.156
ภายในกลุ่ม	91.524	295	.310		
รวม	93.604	299			
ด้านคุณลักษณะของสถาบัน					
ระหว่างกลุ่ม	4.9775	4	1.244	2.823	.025*
ภายในกลุ่ม	130.026	295	.441		
รวม	135.003	299			
ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร					
ระหว่างกลุ่ม	2.571	4	.643	1.341	.255
ภายในกลุ่ม	141.389	295	.479		
รวม	143.960	299			
ด้านปัจจัยการเรียนการสอน					
ระหว่างกลุ่ม	1.560	4	.390	.712	.584
ภายในกลุ่ม	161.602	295	.548		
รวม	163.162	299			
รวมรายด้าน					
ระหว่างกลุ่ม	2..380	4	.595	1.608	.172
ภายในกลุ่ม	109.158	295			
รวม	111.538	299			

จากตาราง 23 พบว่า แรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงาน
พื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มีมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นคุณลักษณะของสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เรื่องแรงงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเปรียบเทียบแรงงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น อายุ เกรดเฉลี่ย อาชีพของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยจำแนกนักเรียนจำนวน 300 คน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.933 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาด ของตัวอย่างการใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, p. 607) โดยยอมให้เกิดการคลาดเคลื่อนได้ 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 269 คน แต่ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 300 คน โดยจำแนกตามระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 100 คน มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน และมีความเชื่อมั่น .95 การวิเคราะห์ใช้การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์แรงงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้น เกรดเฉลี่ย อาชีพของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้น มีระดับชั้นต่างกันมีแรงจูงใจในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านคุณลักษณะของสถาบัน และด้านคุณลักษณะของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน ส่วนในภาพรวม และด้านปัจจัยการเรียนรู้การสอน พบว่า แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ ที่มีระดับอายุแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเกรดเฉลี่ย โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระ-
การเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน
โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนสาระ-
การเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน
โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

1. ด้านเหตุผลส่วนตัวนักเรียน มีแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย
พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีแรงจูงใจในการศึกษาในภาพรวม
ด้านเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียน
สาระการเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพเทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ
นักเรียนมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและสังคม นักเรียนมีความภาคภูมิใจและ
รู้สึกว่าคุณค่ามากขึ้นเมื่อสำเร็จการศึกษา หลังจากสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา
ตอนปลายนักเรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษาได้ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มี
มนุษยสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย เจนจตุรงค์ (2542) ด้านเหตุผล
ส่วนตัว โดยจำแนกตามแผนวิชา เพศ และอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัย-
พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 340
คน เป็นแผนกวิชาบัญชี จำนวน 149 คน แผนกวิชาการเลขานุการ 27 คน แผนกวิชาการ
ตลาด จำนวน 116 คน และแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย
ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้

ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t test F test ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก มีแรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการสนับสนุนของผู้อื่น สุชาติ แก้วเอียน (2549) สภาพสังคมส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาของนักเรียน เช่นเดียวกับ ดวงกมล ทรัพย์แสงส่ง (2552) ที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อบุคคล นั่นก็คือเพื่อน

2. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ เทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความสามารถนำหลักธรรมมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ โดยการดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหาเป็น มีการกำหนดคุณลักษณะการเรียนรู้และคุณสมบัติผู้สอนเป็นไปตามระเบียบ และกฎเกณฑ์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เปิดโอกาสให้ผู้เรียน เลือกเรียนตามความถนัด และตามความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Rosenberg (อ้างถึงใน ภัตรา จันโทมุข, 2542) ความรู้ความสามารถ และความถนัด เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เต็มที่ อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539) ด้านความสนใจและความถนัด ภัตรา จันโทมุข (2542) ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

3. ด้านคุณลักษณะของหลักสูตร มีแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพเทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาพื้นฐาน และสามารถพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เปิดหลักสูตรวิชาเลือกหลากหลายไว้ให้กับนักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด หลักสูตรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เนื้อหารายวิชากลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีในหลักสูตร มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ความรู้ในเนื้อหาเลือกเสรีของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการนักเรียน อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539) วราภรณ์ ทะนัน (2549) นักเรียนมีความสนใจ ความชอบ หรือ

ความถนัดด้านใด และเริ่มมีเป้าหมายในชีวิตตนเองเมื่อนักเรียนรู้ว่าตนเองถนัดด้านใด แล้วได้ศึกษาเล่าเรียนในสิ่งที่ตนเองมีความถนัด ก็จะส่งผลให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน มีความสุขที่ได้เรียน

4. ด้านปัจจัยการเรียนการสอน มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพเทคโนโลยี ทั้งนี้เป็นเพราะอาจารย์จัดทำแผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชาที่สอน การจัดการเรียนการสอนเน้นการฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม อาจารย์ติดตาม ดูแลผู้เรียน อย่างต่อเนื่อง อาจารย์ใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย อาจารย์ใช้เทคโนโลยี ประกอบการเรียนการสอน อาจารย์ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพันธ์ แก้วประทีป (2547) ศึกษาเรื่อง *ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนโรงเรียนทัพพระยาพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2* ถึงอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว พบว่า ใน 6 ด้าน คือ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการเรียนการสอน ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนโรงเรียนทัพพระยาพิทยา ถึงอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องแรงจูงใจของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็นที่พบบางด้านดังนี้

1. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จะเห็นได้ว่า มีการศึกษาถึงสถาบันที่จะศึกษาต่อ และเหตุผลอื่น ๆ ในการเลือก เช่น สถาบันการศึกษา สาขาวิชา เป็นต้น รวมถึงสาเหตุของการไม่ศึกษาต่อ ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์ในการนำมาใช้เพื่อให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้ศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้น จึงได้นำมาใช้สอบถามในงานวิจัยครั้งนี้
2. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้รู้จักการแก้ปัญหาและยอมรับกับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลตามสภาพของสังคมในปัจจุบัน และสามารถพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้นไปได้ เพื่อนำไปใช้กับในระดับมหาวิทยาลัยต่อไป
4. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรมีการพัฒนาด้านวิชาการงาน พื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ให้มีความสำคัญในการประชาสัมพันธ์ โครงการสู่ชุมชน โดยการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาประยุกต์ในการจัดโครงการ และจัดให้มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มความรู้ให้ทันต่อสภาพปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรวิจัยต่อเนื่องเพื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนสาธิตฯ ทั่วประเทศต่อไป
2. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรมีการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับปัจจุบัน
3. ควรมีการศึกษาเนื้อหาด้านมัธยมศึกษาตอนต้น
4. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเท่านั้น ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่ลึกและสามารถนำมาปรับปรุงและการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์
อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. รองศาสตราจารย์ ดร. สุการ์ตพิชา ปิยะธรรมวรกุล
หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. รองศาสตราจารย์ ดร. จันทร์จรี เกตุมาโร
อาจารย์ประจำภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีดี สุทธิแย้ม
อดีตรองคณบดีและผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณภัสมา พุ่มแย้ม
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๓/๒๓๓๖

บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
หัวหมาก บางกะปิ กทม. ๑๐๒๔๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์

ด้วย นางวราภรณ์ เหมกุล รหัสประจำตัว ๕๕๑๑๕๖๐๑๕๘ ปัจจุบันเป็นนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการอาชีวศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจ
ของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และได้พิจารณาว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถพิเศษจึงขออนุญาตเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท. ดร. ศิริพงษ์ เสาภายน)

ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๓๑๐-๘๓๓๕

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๗/๒๓๓๗

บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
หัวหมาก บางกะปิ กทม. ๑๐๒๔๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. สุการต์พิชา ปิยะธรรมวรกุล

ด้วย นางวราภรณ์ เหมกุล รหัสประจำตัว ๕๕๑๑๕๖๐๑๕๘ ปัจจุบันเป็นนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการอาชีวศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจ
ของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และได้พิจารณาว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถพิเศษจึงขออนุญาตเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท. ดร. ศิริพงษ์ เสากายน)

ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๓๑๐-๘๓๓๕

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๗/๒๓๓๘

บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
หัวหมาก บางกะปิ กทม. ๑๐๒๕๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. จันท์จาริ เกตุมาโร

ด้วย นางวราภรณ์ เหมกุล รหัสประจำตัว ๕๕๑๑๕๖๐๑๕๘ ปัจจุบันเป็นนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการอาชีวศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจ
ของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และได้พิจารณาว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถพิเศษจึงขออนุญาตเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท. ดร. ศิริพงษ์ เสาภายน)
ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๒๓๑๐-๘๓๓๕

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๗/๒๓๓๕

บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
หัวหมาก บางกะปิ กทม. ๑๐๒๔๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีดี สุทธิแย้ม

ด้วย นางวราภรณ์ เหมกุล รหัสประจำตัว ๕๕๑๑๕๖๐๑๕๘ ปัจจุบันเป็นนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการอาชีวศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจ
ของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และได้พิจารณาว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถพิเศษจึงขออนุญาตเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท. ดร. ศิริพงษ์ เสงี่ยม)

ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๓๑๐-๘๓๓๕

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๗/๒๓๔๐

บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
หัวหมาก บางกะปิ กทม. ๑๐๒๔๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณภัทสมา พุ่มแย้ม

ด้วย นางวราภรณ์ เหมกุล รหัสประจำตัว ๕๕๑๑๕๖๐๑๕๘ ปัจจุบันเป็นนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการอาชีวศึกษา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจ
ของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และได้พิจารณาว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถพิเศษจึงขออนุญาตเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ พ.ด.ท. ดร. ศิริพงษ์ เศรษฐายน)

ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๓๑๐-๘๓๓๕

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2546). รายงานติดตามและประเมินผลการใช้
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2546. กรุงเทพฯ-
มหานคร: ผู้แต่ง.
- กฤษณ์ บุตรเนียน, จุไร โชคประสิทธิ์ และอรสา จรูญธรรม. (2554). ปัจจัยในการเลือก
เข้าศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดปราจีนบุรี. วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 5 (2), 10-15.
- กิติ ดยัคคานนท์. (2532). นักบริหารทันสมัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บัตเตอร์-
ฟลาย.
- ไกรวูษ พนมพงษ์. (2544). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ขวัญประภัสสร ลิขิตวัฒน์เศรษฐ. (2545). ความต้องการของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายในเขต 8 จังหวัดภาคกลางและภาคใต้ตอนบน (8 จังหวัด ได้แก่ ราชบุรี
สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ นครปฐม สมุทรสาคร กาญจนบุรี และ
สุพรรณบุรี). ในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏ-
หมู่บ้านจอมบึง.
- จันทร์านิ สงวนนาม. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่
2). กรุงเทพมหานคร: บิ๊ก พอย.
- จันทิมา จันทรศักดิ์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของ
นักศึกษาศาสนาบันเทคโน โลยีราชมงคล วิทยาลัยเขตบพิตรพิมุข กรุงเทพมหานคร.
ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาคริต จันทรงาม. (2543). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตาก. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชูชีพ อ่อนโลกสูง. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตนเป้าหมาย
และความเป็นไปได้ที่จะกระทำแรงจูงใจในการเรียน. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา.
- ชูศักดิ์ เจนประโคน. (2543). เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ถาณีย์ แพนสมบุรณ์. (2548). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานในศาลชั้นต้นของผู้พิพากษา
อาวุโส. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐตะวัน ตัญญะ. (2547). จิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิศคอมเซ็นเตอร์.
- ดวงกมล ทรัพย์แสงส่ง. (2552). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนพันธ์ แก้วประทีป. (2547). ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของโรงเรียนท้าวพระยา-
พิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัด-
สระแก้ว. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงลักษณ์ รุ่งวิทยาธร. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาในระบบการศึกษา
ทางไกลของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช, 14(2), 89-94.
- นฤมล มาตรแมน. (2551). การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา.
ปริญญานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นิธิมา สังคหะ. (2547). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย-
รามคำแหง.
- ปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประคอง กรรณสูตร. (2538). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูรศรี มณีสร. (2532). จิตวิทยาพัฒนาการ. ม.ป.ท.
- ปลุก พรมรัตน์. (2545). คุณภาพชีวิตในโรงเรียนของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย-
ขอนแก่น.
- พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช. (2546) แรงจูงใจกับการโฆษณา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2538) จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร:
คอมแพ็คท์พริ้นท์.
- พล เหลืองรังสี. (2546). ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พาสนา จุลรัตน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ, ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา.
- ไพศาล รุ่งขงชัย และคณะ. (2541). รายงานการวิจัยความต้องการในการศึกษาต่อของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลกและ
สุโขทัย. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ภัตรา จันโทมุข. (2542). แรงจูงใจในการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- การดี อนันต์นาวี. (2553). ศูนย์นวัตกรรมการบริหาร และผู้นำทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา หลักการ, แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา
(พิมพ์ครั้งที่ 3). ชลบุรี: สำนักพิมพ์มนตรี.
- ภูมิสิทธิ์ มิ่งชะนิค. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดสกลนคร
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย-
รามคำแหง.
- ราตรี พัฒนรังสรรค์. (2542). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพมหานคร:
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2548). คู่มือนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย-
รามคำแหง ปี พ.ศ. 2548. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2553). คู่มือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ละเอียด ศรีหาแห่ง. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือก
ศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่. ปรินญาณินพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณมล ยินดีจันทร์. (2549). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ของ
นักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วราภรณ์ ทะนัน. (2549). เหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ
นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย.
สารนิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์อาร์ แอนด์ ปรีนซ์.
- วิไลรัตน์ แสงศรี. (2548). จิตวิทยาการสอนวิชาชีพ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี-
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.

- ไวน์ริตาร์ อินทรพิทักษ์. (2549). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขต-ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- ศิริพงษ์ เสาภายน. (2553). หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: บั๊คพอย.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมชัย วงษ์นายะและคณะ. (2539). รายงานการวิจัยความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกำแพงเพชร และตาก. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สมทรัพย์ อติชาติบุตร. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมพงศ์ จิตจรสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2547). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมยศ นาวิการ. (2543). การบริหารและพฤติกรรมองค์กร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา.
- สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สังวาลย์คำ สิงห์เพชรชัยปัญญา. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ
ในวิทยาลัยครูของนักศึกษาในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542ก). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.

กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542ข). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง

(2552-2559). กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่ม

สาระการเรียนรู้การทำงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุม-

สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักนายกรัฐมนตรี, คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติ-

การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

สิทธิ์ประกอบ วินยางค์กุล. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ

บัณฑิตศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุจิรา สุขวัฒน์. (2551). มุลเหตุจูงใจนักศึกษาในการสมัครเรียนที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สุชาติ แก้วเอียน. (2549). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย-

รามคำแหง.

สุเทพ อ่วมเจริญ. (2555). การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. นครปฐม:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุธาสนี เรืองฉาย. (2550). การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
โรงเรียนพณิชยการลานนาเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมาวดี งามบุรณ. (2549). องค์ประกอบในการตัดสินใจศึกษาวิชาชีพทันตแพทย์
ใน 4 สถาบันอุดมศึกษาเขตพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์-
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย.
- อรรณพ หอมขจร. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานของโรงเรียนแกนนำ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดแพร่.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-
ต้นอ้อ.
- อุบลรัตน์ เฟื่องสถิตย์. (2544). จิตวิทยาการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุไร สุทธิเยี่ยม. (2556). การพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษา
ของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Beauchamp, G. A. (1975). *Curriculum theory*. Wilmette, IL: The Kagg Press.
- Boshier, R. (1971). Motivation orientations of adult education participants:
A factor analytic exploration of Houle's typology. *Adult Education*,
21(1), 15-25.

- Castellani, J. D. (1999). Technology and teacher education: A qualitative study exploring the instructional applications of the Internet in a setting for students with emotional and learning disabilities. *Dissertation Abstracts International*, 60(04), 260-A. (UMI NO. 9927420)
- DeRemer, M. A. (2002). The adult attrition decision process (ASADP) model. *Dissertation Abstracts International*, 72(05), 1024-A. (UMI NO. 3110599)
- Dollard, J., Doob, L. W., Miller, N. E., Mowrer, O. H., & Sears, R. R. (1939). *Frustration and aggression*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Gibson, J. T. (1981). *Psychology for the classroom*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Girard, D. (1977). Motivation the responsibility of the teacher. *English Language Teaching Journal*, 31(2), 97-102
- Good, C. V. (Ed.) (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Loudon, D. L., & Bitta, D. A. J. (1988). *Consumer behavior: Concept and applications* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Malone, K., & Tranter, P. (2003). Children's environmental learning and the use, design and management of schoolgrounds. *Children, Youth and Environments*, 13(2), 87-137.

- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Row Publisher.
- NovaAce: Knowledge Base. (2550). แรงจูงใจ-การจูงใจ. ค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2559, จาก <http://www.novabizz.com/NovaAce/Motives.html>
- Riley, P. (2009). *An adult attachment perspective on the student-teacher relationship & classroom management difficulties*. Retrieved August 9, 2017, from <http://eric.ed.gov/?id=EJ840172%20>
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace & World.
- Thompson, J. C. (1998). Concerns and usage of the Internet by vocational education teachers in Idaho. *Dissertation Abstracts International*, 59(12), 143-A. (UMI NO. 9914967)
- Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Walter, K. (1978). *The working class in welfare capitalism*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Wigfield, A. (1996). *The nature of children's motivations for reading and their Relations to reading frequency and reading performance*. Athens, GA: National Reading Research Center.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางวราภรณ์ เหมกุล
วัน เดือน ปีเกิด	28 กันยายน 2510
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม ปีการศึกษา 2533 สำเร็จปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	พนักงานมหาวิทยาลัย งบคลัง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร